

Dansk udgave

Retsforskrifter

Indhold

I *Retsakter hvis offentliggørelse er obligatorisk*

- ★ Europa-Parlamentet og Rådets direktiv 95/28/EF af 24. oktober 1995 om brændbarheden af materialer, der benyttes ved den indvendige indretning af visse klasser af motorkøretøjer 1
- ★ Europa-Parlamentet og Rådets direktiv 95/46/EF af 24. oktober 1995 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger 31
- ★ Europa-Parlamentet og Rådets direktiv 95/47/EF af 24. oktober 1995, om standarder for transmission af tv-signaler 51

I

(Retsakter hvis offentliggørelse er obligatorisk)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDETS DIREKTIV 95/28/EF

af 24. oktober 1995

om brændbarheden af materialer, der benyttes ved den indvendige indretning af visse klasser af motorkøretøjer

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 100 A,

under henvisning til forslag fra Kommissionen ⁽¹⁾,

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽²⁾,

i henhold til fremgangsmåden i traktatens artikel 189 B ⁽³⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

Det indre marked omfatter et område uden indre grænser med fri bevægelighed for varer, personer, tjenesteydelser og kapital; der bør vedtages foranstaltninger med henblik herpå;

de tekniske forskrifter, som visse køretøjsklasser skal opfylde i henhold til national lovgivning, angår bl. a. brændbarheden af materialer, der benyttes ved den indvendige indretning af visse klasser af motorkøretøjer;

disse forskrifter er forskellige fra medlemsstat til medlemsstat;

der må derfor vedtages ensartede forskrifter i alle medlemsstater enten som supplement til eller i stedet for de nugældende bestemmelser med særlig henblik på, at den EØF-typegodkendelsesprocedure, der er fastsat i Rådets direktiv 70/156/EØF af 6. februar 1970 om tilnærmelse

af medlemsstaternes lovgivning om godkendelse af motordrevne køretøjer og påhængskøretøjer dertil ⁽⁴⁾, kan gennemføres yderligere;

dette direktiv er et af særdirektiverne vedrørende den EØF-typegodkendelsesprocedure, der er fastsat i Rådets direktiv 70/156/EØF; derfor gælder bestemmelserne i direktiv 70/156/EØF om køretøjssystemer, komponenter og separate tekniske enheder ved anvendelsen af dette direktiv;

der bør henvises til Rådets direktiv 77/649/EØF ⁽⁵⁾, som indeholder fremgangsmåden for bestemmelse af sædets referencepunkt (»R-punktet«);

af hensyn til passagerernes sikkerhed og færdselssikkerheden er det vigtigt, at de materialer, der benyttes ved den indvendige indretning af bussers karrosseri, opfylder visse mindstekrav med henblik på at undgå eller i det mindste forsinke udviklingen af flammer, således at passagererne kan nå at komme ud af køretøjet i tilfælde af brand;

der bør indføres alternative fremgangsmåder for typegodkendelse af køretøjer som systemer i henhold til dette direktiv, enten på grundlag af afprøvning af brændbarheden af motorkøretøjernes indre materialer eller på grundlag af en EØF-komponenttypegodkendelse for alt materiale og/eller udstyr, såsom sæder, forhæng osv., der skal benyttes ved den indvendige indretning af køretøjerne,

⁽¹⁾ EFT nr. C 154 af 19. 6. 1992, s. 4.

⁽²⁾ EFT nr. C 332 af 16. 12. 1992, s. 12.

⁽³⁾ Europa-Parlamentets udtalelse af 29. oktober 1992 (EFT nr. C 305 af 23. 11. 1992, s. 109), Rådets fælles holdning af 8. december 1994 (endnu ikke offentliggjort i Tidende) og Europa-Parlamentets afgørelse af 15. juni 1995 (EFT nr. C 166 af 3. 7. 1995).

⁽⁴⁾ EFT nr. L 42 af 23. 2. 1970, s. 1. Direktivet er senest ændret ved Kommissionens direktiv 93/81/EØF (EFT nr. L 264 af 23.10.1993, s. 49).

⁽⁵⁾ EFT nr. L 267 af 19. 10. 1977, s. 1. Direktivet er senest ændret ved Kommissionens direktiv 90/630/EØF (EFT nr. L 341 af 6.12.1990, s. 20).

hvorved det skal efterprøves, om godkendte materialer og/eller godkendt udstyr er korrekt indbygget —

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

Artikel 1

I dette direktiv forstås ved

- »køretøj« alle motorkøretøjer som defineret i artikel 2 i direktiv 70/156/EØF,
- »komponent« en anordning som defineret i artikel 2 i direktiv 70/156/EØF.

Artikel 2

Medlemsstaterne kan ikke nægte at meddele:

- EØF-typegodkendelse eller national typegodkendelse af et køretøj eller nægte eller forbyde salg, registrering, ibrugtagning eller brug af et køretøj af grunde, der vedrører brændbarheden af materialer, der benyttes ved den indvendige indretning af karrosseriet
- EØF-typegodkendelse eller national typegodkendelse af en komponent, der benyttes ved den indvendige indretning af karrosseriet, eller forbyde salg eller brug af den af grunde, der vedrører brændbarheden af materialer, der benyttes ved køretøjets konstruktion

såfremt de relevante krav i bilag I, IV, V og VI til dette direktiv er opfyldt.

Artikel 3

1. Medlemsstaterne vedtager og offentliggør de nødvendige love og administrative bestemmelser for at efterkomme dette direktiv senest 18 måneder efter dets vedtagelse. De underretter straks Kommissionen herom.

Fra den i stk. 1 nævnte dato kan medlemsstaterne ikke længere forbyde den første ibrugtagning af køretøjer eller salg eller brug af komponenter, der opfylder kravene i dette direktiv.

Medlemsstaterne bringer disse bestemmelser i anvendelse 48 måneder efter vedtagelsen af dette direktiv.

2. Når medlemsstaterne vedtager disse bestemmelser, skal de indeholde en henvisning til dette direktiv, eller de skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for denne henvisning fastsættes af medlemsstaterne.

Artikel 4

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Luxembourg, den 24. oktober 1995.

Pa Europa-Parlamentets vegne

K. HÄNSCH

Formand

På Rådets vegne

L. ATIENZA SERNA

Formand

LISTE OVER BILAG

Bilag I:	Anvendelsesområde, definitioner, ansøgning om EØF-typegodkendelse, tildeling af EØF-typegodkendelse, specifikationer, typeændringer, produktionens overensstemmelse, krav til indbygningen i køretøjet	4
Tillæg:	Model af EØF-typegodkendelsesmærket for komponenter	9
Bilag II:	Beskrivelser	10
Tillæg 1:	Beskrivelse (køretøj)	10
Tillæg 2:	Beskrivelse (komponent)	13
Bilag III:	Model af EØF-typegodkendelsesattester	15
Tillæg 1:	Typegodkendelsesattest (køretøj)	15
Tillæg 2:	Typegodkendelsesattest (komponent)	17
Bilag IV:	Afprøvning til bestemmelse af materialers horisontale forbrændingshastighed	19
Bilag V:	Afprøvning til bestemmelse af materialers smelteegenskaber	24
Bilag VI:	Afprøvning til bestemmelse af materialers vertikale forbrændingshastighed	27

BILAG I

ANVENDELSESOMRÅDE, DEFINITIONER, ANSØGNING OM EØF-TYPEGODKENDELSE, TILDELING AF EØF-TYPEGODKENDELSE, SPECIFIKATIONER, TYPEÆNDRINGER, PRODUKTIONENS OVERENSSTEMMELSE, KRAV TIL INDBYGNINGEN I KØRETØJET**1. Anvendelsesområde**

Dette direktiv gælder for brændbarheden (antændelighed, forbrændingshastighed og smelteegenskaber) af materialer, der benyttes indvendig i køretøjer af klasse M₃, som har plads til mere end 22 passagerer, og som ikke er beregnet til stående passagerer og bykørsel (bybusser).

Medlemsstater, som inden den dato, der er nævnt i artikel 3, stk. 1, tredje afsnit, havde en lovgivning for brændbarheden af materialer, der benyttes indvendig i køretøjer af andre klasser end den ovenfor nævnte, kan fortsat anvende denne lovgivning, forudsat at de anerkender typegodkendelse af motorkøretøjer af andre klasser, som opfylder betingelserne i dette direktiv.

2. Definitioner

I dette direktiv forstås ved:

- 2.1. »Godkendelse af et køretøj« godkendelse af en køretøjstype som defineret i punkt 2.2 med hensyn til brændbarheden af de komponenter, der benyttes i kabinen.
- 2.2. »Køretøjstype« en klasse af motordrevne køretøjer, der ikke frembyder væsentlige forskelle med hensyn til:
 - 2.2.1. de anordninger, såsom materialer, sæder, forhæng, skillevægge osv., der benyttes i kabinen
 - 2.2.2. massen af de benyttede anordninger, for så vidt de har indvirkning på de i dette direktiv foreskrevne egenskaber
 - 2.2.3. det ekstraudstyr eller de særlige indretningsmuligheder, der tilbydes, for så vidt de ikke har nogen negativ indvirkning på de i dette direktiv foreskrevne egenskaber.
- 2.3. »Godkendelse af en komponent« godkendelse af anordninger som materialer, sæder, forhæng, skillevægge osv.
- 2.4. »Komponenttype« komponenter, der ikke frembyder væsentlige forskelle med hensyn til:
 - 2.4.1. basismaterialerne (f.eks. uld, plastic, gummi, blandede materialer)
 - 2.4.2. hvad materialerne skal bruges til (polstring af sæder, foring af tag osv.)
 - 2.4.3. fabrikantens typebeskrivelse
 - 2.4.4. antallet af lag i tilfælde af kompositmateriale
 - 2.4.5. andre karakteristika, for så vidt de har en konstaterbar indvirkning på de i dette direktiv foreskrevne egenskaber.
- 2.5. »Kabine« det rum, hvor passagererne opholder sig (herunder bar, køkken, toilet osv.), afgrænset ved:
 - taget
 - gulvet
 - sidevæggene
 - dørene
 - udvendige ruder
 - den bageste skilleplade eller planet for bageste ryglænsbeslag
 - i førerens side af køretøjets vertikale midterplan i længderetningen: det vertikale tværplan gennem førerens R-punkt som defineret i bilag III til direktiv 77/649/EØF
 - i modsatte side af køretøjets vertikale midterplan i længderetningen: den forreste skilleplade.

- 2.6. »Sæde« en struktur, der — uanset om den er en integrerende del af køretøjets struktur eller ej — er forsynet med betræk og beregnet til at tjene som siddeplads for en voksen person. Udtrykket dækker både et enkelt sæde eller en del af en bæk, som er beregnet til at tjene som siddeplads for en voksen person.
- 2.7. »Gruppe af sæder« enten et sæde af bænktypen eller sæder, som er adskilte, men placeret ved siden af hinanden (dvs. med de forreste forankringer for det ene sæde på linje med eller foran de bageste forankringer og på linje med eller bagved de forreste forankringer for det andet sæde), og som kan tjene som siddeplads for en eller flere siddende voksne personer.
- 2.8. »Bæk« en struktur forsynet med betræk og beregnet til at tjene som siddeplads for mere end én voksen person.
- 2.9. »Forbrændingshastighed« kvotienten for den brændte afstand målt i henhold til bilag IV og/eller VI til dette direktiv og den tid, det tager at brænde denne afstand. Udstrykkes i millimeter pr. minut.
- 2.10. »Kompositmateriale« et materiale bestående af flere lag materialer, der er ens eller forskellige, og som er sammenpresset ved cementering, limning, beklædning, svejsning osv.
- Er forskellige materialer samlet punktvis (f.eks. ved sømme, hyppige svejsepunkter, nitning), betragtes sådanne materialer ikke som kompositmaterialer.
- 2.11. »Udsat flade« den flade af et materiale, der vender ind mod kabinen, når materialet er monteret på køretøjet.
- 2.12. »Polstring« den kombination af polster- og overfladematerialer, som tilsammen udgør sædets hynde.
- 2.13. »Foring« materiale(r), som (tilsammen) udgør overfladebeklædning og underlag på tag, væg eller gulv.

3. Ansøgning om EØF-typegodkendelse af køretøjer

- 3.1. Ansøgningen om EØF-typegodkendelse af en køretøjstype i henhold til artikel 3, stk. 4, i direktiv 70/156/EØF for så vidt angår brændbarheden af de materialer, der benyttes i kabinen, indgives af køretøjets fabrikant.
- 3.2. En model af beskrivelsen er vist i bilag II, tillæg 1.
- 3.3. Følgende skal forevises for den tekniske tjeneste, der foretager afprøvningen med henblik på typegodkendelse:
- 3.3.1. hvis det drejer sig om indretningskomponenter, der ikke er EØF-typegodkendt: det i punkt 7.2, 7.3 og 7.4 anførte antal prøveemner af de komponenter, der benyttes i køretøjerne, og som er repræsentative for den type, der skal godkendes
- 3.3.2. hvis det drejer sig om indretningskomponenter, som allerede er typegodkendt: typegodkendelserne — disse vedlægges ansøgningen om typegodkendelse af køretøjet
- 3.3.3. et køretøj, der er repræsentativt for den type, der skal godkendes.

4. Ansøgning om EØF-typegodkendelse af komponenter

- 4.1. Ansøgningen om EØF-typegodkendelse af en komponent i henhold til artikel 3, stk. 4, i direktiv 70/156/EØF, for så vidt angår de anvendte materials brændbarhed, indgives af fabrikanten.
- 4.2. En model af beskrivelsen er vist i bilag II, tillæg 2.
- 4.3. Følgende skal forevises for den tekniske tjeneste, der foretager afprøvningen med henblik på typegodkendelse:
- 4.3.1. det i punkt 7.2, 7.3 og 7.4 anførte antal prøveemner — disse skal være klart og uudsletteligt mærket med ansøgerens firmanavn eller -mærke samt typeangivelse
- 4.3.2. for anordninger som sæder, forhæng, skillevægge osv.: de i punkt 4.3.1 anførte prøveemner samt én færdigopbygget anordning, som er i overensstemmelse med ovennævnte.

5. Udstedelse af EØF-typegodkendelse

- 5.1. Hvis de gældende krav er opfyldt, udstedes EØF-typegodkendelse i henhold til artikel 4, stk. 3, og i givet fald artikel 4, stk. 4, i direktiv 70/156/EØF.
- 5.2. En model af EØF-typegodkendelsesattesten er vist i
- 5.2.1. bilag III, tillæg 1, for de ansøgninger, der er nævnt i punkt 3.1
- 5.2.2. bilag III, tillæg 2, for de ansøgninger, der er nævnt i punkt 4.1.
- 5.3. Hver type køretøj og hver type komponent tildeles et godkendelsesnummer i henhold til bilag VII til direktiv 70/156/EØF. En medlemsstat må ikke tildele en anden type køretøj eller komponent det samme nummer.

6. Mærkning

- 6.1. Hver komponent, som svarer til en type, der er godkendt i henhold til dette direktiv, forsynes med et EØF-typegodkendelsesmærke. Mærket skal bestå af:
- 6.1.1. et rektangel omkring et lille »e«, efterfulgt af den tal- eller bogstavkombination, der kendetegner den medlemsstat, som har udstedt komponenttypegodkendelsen:
- 1 for Tyskland
 - 2 for Frankrig
 - 3 for Italien
 - 4 for Nederlandene
 - 5 for Sverige
 - 6 for Belgien
 - 9 for Spanien
 - 11 for Det Forenede Kongerige
 - 12 for Østrig
 - 13 for Luxembourg
 - 17 for Finland
 - 18 for Danmark
 - 21 for Portugal
 - 23 for Grækenland
 - IRL for Irland
- 6.1.2. i nærheden af rektanglet:
- 6.1.2.1. de to cifre, der angiver serienummeret på den seneste større tekniske ændring af direktiv .../EF pr. den dato, hvor komponenten blev EØF-typegodkendt, efterfulgt af basisgodkendelsesnummer, jf. del 4 i det typegodkendelsesnummer, der er omtalt i bilag VII til direktiv 70/156/EØF — i dette direktiv er serienummeret 00 (direktivets oprindelige tekst)
- 6.1.2.2. symboler for den retning, hvori forbrændingshastigheden er blevet fastslået:
- $\longleftrightarrow$ for vandret retning (bilag IV)
 - $\updownarrow$ for lodret retning (bilag VI)
 - $\longleftrightarrow\updownarrow$ for vandret og lodret retning (bilag IV og VI)
- 6.1.2.3. symbolet (V) til angivelse af, at komponenten er godkendt med hensyn til smelteegenskaber (bilag V) og/eller symbolet (D) til angivelse af, at komponenten er godkendt som en færdigopbygget anordning (»complete device«), som f.eks. sæder, skillevægge, bagagehylder osv.
- 6.2. Hvis sædet er godkendt som komponent, eller hvis hynden og ryggen på et sæde eller en bænk er beklædt med det samme materiale, er det tilstrækkeligt, at mærkets anbringes ét sted på hvert sæde eller hver bænk.

6.3. Mærket fastgøres til komponenten, således at det er letlæseligt og uudsletteligt, selv om komponenten er anbragt i et køretøj.

6.4. En model af EØF-typegodkendelsesmærket for komponenter er vist i tillægget til dette bilag.

7. Specifikationer

7.1. De materialer, der benyttes i kabinen på det køretøj, der skal standardtypegodkendes, skal underkastes en eller flere af de i bilag IV, V og VI til dette direktiv anførte afprøvninger.

7.2. Af nedenstående materiale(r) skal der for isotropiske materials vedkommende forelægges fem prøveemner og for ikke-isotropiske materials vedkommende ti prøveemner (fem for hver retning) til gennemførelse af den i bilag IV til dette direktiv beskrevne afprøvning:

- materiale(r), der benyttes til polstring af sæder og tilbehør hertil (herunder førersædet)
- materiale(r), der benyttes til foring af taget
- materiale(r), der benyttes til foring af side- og bagvægge, herunder skillevægge
- materiale(r) med termisk og/eller akustisk funktion
- materiale(r), der benyttes til foring af gulvet
- materiale(r), der benyttes til foring af bagagehylder, varme- og ventilationsrør
- materiale(r), der benyttes til belysningsarmaturer.

Endvidere indleveres en prøve til den tekniske tjeneste til senere sammenligningsbrug.

7.2.1. Prøveresultatet anses for tilfredsstillende, hvis de dårligste prøveresultater giver en horisontal forbrændingshastighed på højst 100 mm/minut, eller hvis flammen slukkes, inden den når det sidste målepunkt.

7.3. Af nedenstående materiale(r) skal begge sider (hvis de ikke er identiske) af fire prøveemner underkastes den i bilag V til dette direktiv beskrevne afprøvning:

- materiale(r), der benyttes til foring af taget
- materiale(r), der benyttes til foring af bagagehylder samt varme- og ventilationsrør i taget
- materiale(r), der benyttes til belysningsarmaturer i bagagehylderne og/eller taget.

Endvidere indleveres en prøve til den tekniske tjeneste til senere sammenligningsbrug.

7.3.1. Prøveresultatet anses for tilfredsstillende, hvis der ikke i de dårligste prøveresultater dannes nogen dråbe, som antænder vattet.

7.4. Tre prøveemner (isotropisk materiale) eller seks prøveemner (ikke-isotropisk materiale) af det (de) materiale(r), der benyttes til gardiner og forhæng (og/eller andre hængende materialer), underkastes den i bilag VI beskrevne afprøvning.

Endvidere indleveres en prøve til den tekniske tjeneste til senere sammenligningsbrug.

7.4.1. Prøveresultatet anses for tilfredsstillende, hvis de dårligste prøveresultater giver en vertikal forbrændingshastighed på højst 100 mm/minut.

7.5. Følgende materialer underkastes ikke den i bilag IV-VI beskrevne afprøvning:

7.5.1. dele fremstillet af metal eller glas

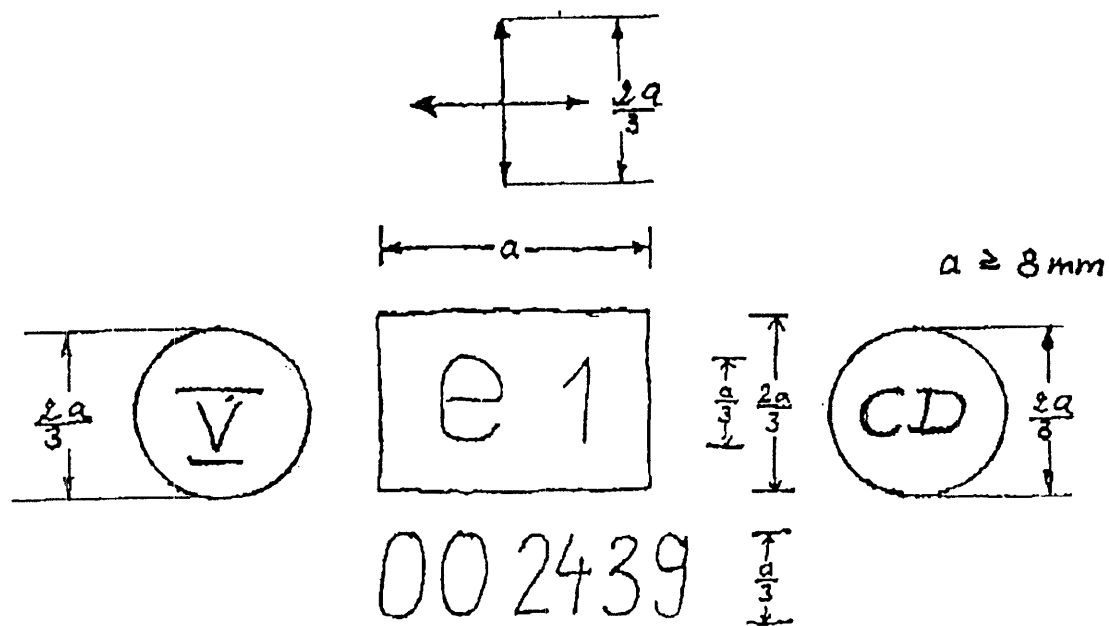
7.5.2. enkelte løsele af sæderne med en masse af ikke-metallisk materiale på under 200 g; hvis den samlede masse af dette tilbehør overstiger 400 g ikke-metallisk materiale pr. sæde, skal hvert materiale afprøves

7.5.3. dele, hvis overfladeareal eller volumen ikke overstiger henholdsvis:

- 7.5.3.1. 100 cm² eller 40 cm³ for så vidt angår de dele, der hører sammen med en individuel siddeplads
- 7.5.3.2. 300 cm² eller 120 cm³ pr. sæderække og, maksimalt, pr. løbende meter af indersiden af kabinen for de dele, som er fordelt i køretøjet, og som ikke hører sammen med en individuel siddeplads
- 7.5.4. elkabler
- 7.5.5. dele, for hvilke det ikke er muligt at udtage en prøve med de foreskrevne dimensioner som specificeret i punkt 3.1 i bilag IV, punkt 3 i bilag V og punkt 3.1 i bilag VI.
- 8. **Ændring af køretøjstypen og materialetypen samt ændringer af godkendelserne**
- 8.1. I tilfælde af ændringer af den type, der er godkendt i henhold til dette direktiv, finder bestemmelserne i artikel 5 i direktiv 70/156/EEF anvendelse.
- 9. **Produktionens overensstemmelse**
- 9.1. Der skal træffes foranstaltninger til at sikre produktionens overensstemmelse i henhold til bestemmelserne i artikel 10 i direktiv 70/156/EEF.
- 10. **Krav til indbygningen af materialer og udstyr i køretøjer og/eller i anordninger, der er godkendt som komponenter**
- 10.1. Materialer og/eller udstyr, der benyttes i kabinen, og/eller i anordninger, der er godkendt som komponenter, skal indbygges således, at risikoen for udvikling og spredning af flammer reduceres mest muligt.
- 10.2. Materialer og/eller udstyr af denne art må kun indbygges til brug i overensstemmelse med deres formål og den eller de afprøvning(er), som de har gennemgået (se punkt 7.2, 7.3 og 7.4), navnlig med hensyn til deres brændbarhed og smelteegenskaber (vandret/lodret retning).
- 10.3. Klæbestof, der bruges til at fæstne det indre materiale til den bærende struktur, må så vidt muligt ikke påvirke materialets brændbarhed i negativ retning.

Tillæg

Model af EØF-typegodkendelsesmærket for komponenter

Ovenstående typegodkendelsesmærke for komponenter viser, at det pågældende materiale, der benyttes i kabinen, er godkendt i Tyskland (e 1) i henhold til dette direktiv (00) med godkendelsesnummeret 2439. De første to cifre angiver, at denne komponent er godkendt i henhold til direktivets oprindelige tekst.

Det supplerende symbol $\oplus$ angiver, at denne type materiale er godkendt med hensyn til horisontal og vertikal forbrændingshastighed.

Symbolerne $\textcircled{V}$ og/eller $\textcircled{CD}$ angiver, at godkendelsen er foretaget i henhold til bilag V og/eller for en færdigopbygget anordning som sæder, skillevægge osv. De supplerende symboler anvendes kun, hvor det er relevant.

BILAG II

BESKRIVELSER

Tillæg I

Beskrivelse nr. ...

i henhold til bilag I i Rådets direktiv 70/156/EØF vedrørende EØF-typegodkendelse af et køretøj med hensyn til brændbarheden af materialer, der benyttes ved den indvendige indretning af visse klasser af motorkøretøjer (direktiv ../../EØF, senest ændret ved direktiv ../../EF)

Nedennævnte oplysninger skal i givet fald forelægges i tre eksemplarer og omfatte en indholdsfortegnelse. Eventuelle tegninger skal forelægges i den relevante målestok på A4-ark eller foldet til denne størrelse og være tilstrækkelig detaljerede. Eventuelle fotografier skal være tilstrækkelig detaljerede.

Hvis systemer, komponenter eller separate tekniske enheder omfatter elektronisk styrede funktioner, forelægges der relevante oplysninger vedrørende ydelsen.

- 0. ALMINDELIGE OPLYSNINGER
 - 0.1. Fabriksmærke (firmabetegnelse):
 - 0.2. Type og almindelig(e) handelsbetegnelse(r):
 - 0.3. Typeidentifikationsmærke, såfremt anført på køretøjet
 - 0.3.1. Mærkets anbringelsessted:
 - 0.4. Køretøjets klasse:
 - 0.5. Fabrikantens navn og adresse:
 - 0.8. Adresse på samlefabrik(ker):
- 1. KØRETØJETS ALMINDELIGE SPECIFIKATIONER
 - 1.1. Fotografier og/eller tegninger af et repræsentativt køretøj:
- 9. KARROSSERI
 - 9.10. Indvendigt udstyr
 - 9.10.3. Sæder
 - 9.10.3.1. Antal:
 - 9.10.7. Brændbarhed af de materialer, der benyttes ved den indvendige indretning af visse klasser af motorkøretøjer
 - 9.10.7.1. Materiale(r), der benyttes ved foring af taget
 - 9.10.7.1.1. Komponenttypegodkendelsesnummer(-numre), hvis det foreligger:
 - 9.10.7.1.2. For ikke-godkendte materialer eller komponenter
 - 9.10.7.1.2.1. Basismateriale(r)/betegnelse: .../...
 - 9.10.7.1.2.2. Kompositmateriale/usammensat materiale ⁽¹⁾, antal lag ⁽¹⁾:
 - 9.10.7.1.2.3. Type belægning ⁽¹⁾:

Underopdelinger og fodnoter i dette oplysende dokument svarer til dem, der fremgår af bilag I i direktiv 70/156/EØF. Underopdelinger uden betydning for dette direktiv er ikke overtaget.

- 9.10.7.1.2.4. Største/mindste tykkelse . . . mm
- 9.10.7.2. Materiale(r), der benyttes til bag- og sidevægge
- 9.10.7.2.1. Komponenttypegodkendelsesnummer(-numre), hvis det foreligger:
- 9.10.7.2.2. For ikke-godkendte materialer
- 9.10.7.2.2.1. Basismateriale(r)/betegnelse: . . ./ . .
- 9.10.7.2.2.2. Kompositmateriale/usammensat materiale ⁽¹⁾, antal lag ⁽¹⁾:
- 9.10.7.2.2.3. Type belægning ⁽¹⁾:
- 9.10.7.2.2.4. Største/mindste tykkelse . . . mm
- 9.10.7.3. Materiale(r), der benyttes til gulv
- 9.10.7.3.1. Komponenttypegodkendelsesnummer(-numre), hvis det foreligger:
- 9.10.7.3.2. For ikke-godkendte materialer
- 9.10.7.3.2.1. Basismateriale(r)/betegnelse: . . ./ . .
- 9.10.7.3.2.2. Kompositmateriale/usammensat materiale ⁽¹⁾, antal lag ⁽¹⁾:
- 9.10.7.3.2.3. Type belægning ⁽¹⁾:
- 9.10.7.3.2.4. Største/mindste tykkelse . . . mm
- 9.10.7.4. Materiale(r), der benyttes til polstring af sæder
- 9.10.7.4.1. Komponenttypegodkendelsesnummer(-numre), hvis det foreligger:
- 9.10.7.4.2. For ikke-godkendte materialer
- 9.10.7.4.2.1. Basismateriale(r)/betegnelse: . . ./ . .
- 9.10.7.4.2.2. Kompositmateriale/usammensat materiale ⁽¹⁾, antal lag ⁽¹⁾:
- 9.10.7.4.2.3. Type belægning ⁽¹⁾:
- 9.10.7.4.2.4. Største/mindste tykkelse . . . mm
- 9.10.7.5. Materiale(r), der benyttes til varme- og ventilationsrør
- 9.10.7.5.1. Komponenttypegodkendelsesnummer(-numre), hvis det foreligger:
- 9.10.7.5.2. For ikke-godkendte materialer
- 9.10.7.5.2.1. Basismateriale(r)/betegnelse: . . ./ . .
- 9.10.7.5.2.2. Kompositmateriale/usammensat materiale ⁽¹⁾, antal lag ⁽¹⁾:
- 9.10.7.5.2.3. Type belægning ⁽¹⁾:
- 9.10.7.5.2.4. Største/mindste tykkelse . . . mm
- 9.10.7.6. Materiale(r), der benyttes til bagagehylder
- 9.10.7.6.1. Komponenttypegodkendelsesnummer(-numre), hvis det foreligger:
- 9.10.7.6.2. For ikke-godkendte materialer
- 9.10.7.6.2.1. Basismateriale(r)/betegnelse: . . ./ . .
- 9.10.7.6.2.2. Kompositmateriale/usammensat materiale ⁽¹⁾, antal lag ⁽¹⁾:
- 9.10.7.6.2.3. Type belægning ⁽¹⁾:

- 9.10.7.6.2.4. Største/mindste tykkelse . . . mm
- 9.10.7.7. Materiale(r), der benyttes til andre formål
- 9.10.7.7.1. Formål:
- 9.10.7.7.2. Komponenttypegodkendelsesnummer(-numre), hvis det foreligger:
- 9.10.7.7.3. For ikke-godkendte materialer
- 9.10.7.7.3.1. Basismateriale(r)/betegnelse: . . ./ . .
- 9.10.7.7.3.2. Kompositmateriale/usammensat materiale ⁽¹⁾, antal lag ⁽¹⁾:
- 9.10.7.7.3.3. Type belægning ⁽¹⁾:
- 9.10.7.7.3.4. Største/mindste tykkelse . . . mm
- 9.10.7.8. Komponenter, der er godkendt som færdigopbyggede anordninger (sæder, skillevægge, bagagehylde osv.)
- 9.10.7.8.1. Komponenttypegodkendelsesnummer:
- 9.10.7.8.2. For den færdigopbyggede anordning: sæde, skillevæg, bagagehylde osv. ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Det ikke gældende overstreges.

Tillæg 2

Beskrivelse nr. ...

vedrørende EØF-typegodkendelse af komponenter med hensyn til brændbarheden af indvendige materialer i visse klasser af motorkøretøjer (direktiv .../EF, senest ændret ved direktiv .../EF)

Nedennævnte oplysninger skal i givet fald forelægges i tre eksemplarer og omfatte en indholdsfortegnelse. Eventuelle tegninger skal forelægges i den relevante målestok på A4-ark eller foldet til denne størrelse og være tilstrækkelig detaljerede. Eventuelle fotografier skal være tilstrækkelig detaljerede.

Hvis systemer, komponenter eller separate tekniske enheder omfatter elektronisk styrede funktioner, forelægges der relevante oplysninger vedrørende ydelsen.

0. ALMINDELIGE OPLYSNINGER

- 0.1. Fabrikmærke (firmabetegnelse):
- 0.2. Type og almindelig(e) handelsbetegnelse(r):
- 0.5. Fabrikantens navn og adresse:
- 0.7. For komponenter og separate tekniske enheder, EØF-typegodkendelsesmærkets anbringelsessted og -måde:
- 0.8. Adresse på samlefabrik(ker):

1. INDVENDIGE MATERIALER

- 1.1. Materiale(r), der benyttes til foring af taget
 - 1.1.1. Basismateriale(r)/betegnelse: .../...
 - 1.1.2. Kompositmateriale/usammensat materiale ⁽¹⁾, antal lag ⁽¹⁾:
 - 1.1.3. Type belægning ⁽¹⁾:
 - 1.1.4. Største/mindste tykkelse: ... mm
 - 1.1.5. Typegodkendelsesnummer, hvis det foreligger:
- 1.2. Materiale(r), der benyttes til bag- og sidevægge
 - 1.2.1. Basismateriale(r)/betegnelse: .../...
 - 1.2.2. Kompositmateriale/usammensat materiale ⁽¹⁾, antal lag ⁽¹⁾:
 - 1.2.3. Type belægning ⁽¹⁾:
 - 1.2.4. Største/mindste tykkelse: ... mm
 - 1.2.5. Typegodkendelsesnummer, hvis det foreligger:
- 1.3. Materiale(r), der benyttes til gulv
 - 1.3.1. Basismateriale(r)/betegnelse: .../...
 - 1.3.2. Kompositmateriale/usammensat materiale ⁽¹⁾, antal lag ⁽¹⁾:
 - 1.3.3. Type belægning ⁽¹⁾:
 - 1.3.4. Største/mindste tykkelse: ... mm
 - 1.3.5. Typegodkendelsesnummer, hvis det foreligger:
- 1.4. Materiale(r), der benyttes til polstring af sæder
 - 1.4.1. Basismateriale(r)/betegnelse: .../...

- 1.4.2. Kompositmateriale/usammensat materiale ⁽¹⁾, antal lag ⁽¹⁾:
 - 1.4.3. Type belægning ⁽¹⁾:
 - 1.4.4. Største/mindste tykkelse: ... mm
 - 1.4.5. Typegodkendelsesnummer, hvis det foreligger:
 - 1.5. Materiale(r), der benyttes til varme- og ventilationsrør
 - 1.5.1. Basismateriale(r)/betegnelse: ... / ...
 - 1.5.2. Kompositmateriale/usammensat materiale ⁽¹⁾, antal lag ⁽¹⁾:
 - 1.5.3. Type belægning ⁽¹⁾:
 - 1.5.4. Største/mindste tykkelse: ... mm
 - 1.5.5. Typegodkendelsesnummer, hvis det foreligger:
 - 1.6. Materiale(r), der benyttes til bagagehylder
 - 1.6.1. Typegodkendelsesnummer(-numre) for komponent og anordning:
 - 1.6.2. Basismateriale(r)/betegnelse: ... / ...
 - 1.6.3. Type belægning ⁽¹⁾:
 - 1.6.4. Største/mindste tykkelse ... mm
 - 1.6.5. Typegodkendelsesnummer, hvis det foreligger:
 - 1.7. Materialer, der benyttes til andre formål
 - 1.7.1. Formål:
 - 1.7.2. Basismateriale(r)/betegnelse: ... / ...
 - 1.7.3. Kompositmateriale/usammensat materiale ⁽¹⁾, antal lag ⁽¹⁾:
 - 1.7.4. Type belægning ⁽¹⁾:
 - 1.7.5. Største/mindste tykkelse: ... mm
 - 1.7.6. Typegodkendelsesnummer, hvis det foreligger:
-

⁽¹⁾ Det ikke gældende overstreges.

BILAG III

TYPEGODKENDELSESATTESTER

Tilleg 1

MODEL

(største format: A4 (210 mm × 297 mm))

EØF-typegodkendelsesattest

Meddelelse om

- typegodkendelse ⁽¹⁾
- udvidelse af typegodkendelse ⁽¹⁾
- nægtelse af typegodkendelse ⁽¹⁾
- inddragelse af typegodkendelse ⁽¹⁾

af en køretøjstype/komponent/separat teknisk enhed ⁽¹⁾ i henhold til direktiv .../.../EF.

Typegodkendelse nr.

Arsag til udvidelse:

DEL I

- 0.1. Fabriksmærke (firmabetegnelse):
- 0.2. Type og handelsbetegnelse(r):
- 0.3. Typeidentifikationsmærker, såfremt anført på køretøjet/komponenten/den separate tekniske enhed ⁽¹⁾ ⁽²⁾:
- 0.3.1. Mærkets anbringelsessted:
- 0.4. Køretøjets klasse ⁽³⁾:
- 0.5. Fabrikantens navn og adresse:
- 0.7. For komponenter og separate tekniske enheder, EØF-typegodkendelsesmærkets anbringelsessted og -måde:
- 0.8. Adresse på samlefabrik(ker):

DEL II

1. Eventuelle supplerende oplysninger: Jf. addendum
2. Teknisk tjeneste, der foretager afprøvning:
3. Dato for afprøvningsrapport:
4. Afprøvningsrapportens nummer:
5. Eventuelle bemærkninger: Jf. addendum
6. Sted:
7. Dato:
8. Underskrift:
9. Indeks vedlægges til den informationspakke, der er indleveret til den godkendende myndighed, og som kan udleveres på begæring.

⁽¹⁾ Det ikke gældende overstreges.

⁽²⁾ Hvis typeidentifikationsmærket består af tegn, der ikke er relevante for beskrivelsen af de typer køretøjer, separate tekniske enheder eller komponenter, der er omfattet af denne typegodkendelsesattest, skal disse tegn i følgedokumenterne markeres med symbolet "X" (f.eks. ABC??123??).

⁽³⁾ Angivelse i henhold til definitionerne i bilag II, del A, i direktiv 70/156/EØF.

Addendum

til EØF-typegodkendelsesattest nr. ... vedrørende typegodkendelse af et køretøj i henhold til direktiv .../EF, senest ændret ved direktiv .../EF

1. SUPPLERENDE OPLYSNINGER

1.1. Brændbarhed af de materialer, der benyttes ved den indvendige indretning af visse klasser af motorkøretøjer

1.1.1. Materiale(r), der benyttes til foring af taget

Typegodkendelsesnummer(-numre) for komponent og/eller anordning:
eller

Basismateriale(r)/betegnelse: .../...

1.1.2. Materiale(r), der benyttes til bag- og sidevægge

Typegodkendelsesnummer(-numre) for komponent og/eller anordning:
eller

Basismateriale(r)/betegnelse: .../...

1.1.3. Materiale(r), der benyttes til gulv

Typegodkendelsesnummer(-numre) for komponent og/eller anordning:
eller

Basismateriale(r)/betegnelse: .../...

1.1.4. Materiale(r), der benyttes til polstring af sæder

Typegodkendelsesnummer(-numre) for komponent og/eller anordning:
eller

Basismateriale(r)/betegnelse: .../...

1.1.5. Materiale(r), der benyttes til varme- og ventilationsrør

Typegodkendelsesnummer(-numre) for komponent og/eller anordning:
eller

Basismateriale(r)/betegnelse: .../...

1.1.6. Materiale(r), der benyttes til bagagehylder

Typegodkendelsesnummer(-numre) for komponent og/eller anordning:
eller

Basismateriale(r)/betegnelse: .../...

1.1.7. Materiale(r), der benyttes til andre formal

Formal:

Typegodkendelsesnummer(-numre) for komponent og/eller anordning:
eller

Basismateriale(r)/betegnelse: .../...

1.1.8. Komponenter, der er godkendt som færdigopbyggede anordninger

Komponenttypegodkendelsesnummer:

for sæde, skillevæg, bagagehylder osv. (1) eller andet (angiv nærmere)

5. Bemærkninger:

(1) Det ikke gældende overstreges.

Tillæg 2

MODEL

(største format: A4 (210 mm × 297 mm))

EØF-typegodkendelsesattest

Meddelelse om

- typegodkendelse ⁽¹⁾
- udvidelse af typegodkendelse ⁽¹⁾
- nægtelse af typegodkendelse ⁽¹⁾
- inddragelse af typegodkendelse ⁽¹⁾

af en køretøjstype/komponent/separat teknisk enhed ⁽¹⁾ i henhold til direktiv 70/156/EEF.

Typegodkendelse nr.:

Arsag til udvidelse:

DEL I

- 0.1. Fabriksmærke (firmabetegnelse):
- 0.2. Type og handelsbetegnelse(r):
- 0.3. Typeidentifikationsmærke såfremt anført på køretøjet/komponenten/den separate tekniske enhed ⁽¹⁾ ⁽²⁾:
 - 0.3.1. Mærkets anbringelsessted:
- 0.4. Køretøjets klasse ⁽³⁾:
- 0.5. Fabrikantens navn og adresse:
- 0.7. For komponenter og separate tekniske enheder, EØF-typegodkendelsesmærkets anbringelsessted og -måde:
- 0.8. Adresse på samlefabrik(ker):

DEL II

1. Eventuelle supplerende oplysninger: Jf. addendum
2. Teknisk tjeneste, der foretager afprøvning:
3. Dato for afprøvningsrapport:
4. Afprøvningsrapportens nummer:
5. Eventuelle bemærkninger: Jf. addendum
6. Sted:
7. Dato:
8. Underskrift:
9. Indeks vedlægges til den informationspakke, der er indleveret til den godkendende myndighed, og som kan udleveres på begæring.

⁽¹⁾ Det ikke gældende overstreges.

⁽²⁾ Hvis typeidentifikationsmærket består af tegn, der ikke er relevante for beskrivelsen af de typer køretøjer, separate tekniske enheder eller komponenter, der er omfattet af denne typegodkendelsesattest, skal disse tegn i følgedokumenterne markeres med symbolet «?» (f.eks. ABC??123??).

⁽³⁾ Angivelse i henhold til definitionerne i bilag II, del A, i direktiv 70/156/EEF.

Addendum

til EØF-typegodkendelsesattest nr. ... vedrørende typegodkendelse af indvendige materialer i henhold til direktiv .../EF, senest ændret ved direktiv .../EF

1. SUPPLERENDE OPLYSNINGER

1.1. Materialet kan benyttes til

- foring af taget ⁽¹⁾
- foring af bag- eller sidevægge ⁽¹⁾
- gulvbeklædning ⁽¹⁾
- varme- og ventilationsrør ⁽¹⁾
- bagagehylder ⁽¹⁾
- andre formler (angiv nærmere):

Komponenter som færdigopbyggede anordninger (sæder, skillevægge, bagagehylder osv. ⁽¹⁾) kan indbygges i M₂/M₃-køretøjer ⁽¹⁾.

1.2. Opfyldelsen af kravene til forbrændingshastighed er kontrolleret

horisontalt (↔)/

vertikalt (↑)/

både horisontalt og vertikalt (↕) ⁽¹⁾.

Opfyldelsen af kravene til smeltehastighed er kontrolleret for komponenter i henhold til bilag V, symbol (V).

Opfyldelsen er blevet kontrolleret for komponenter for komponenter, der er godkendt som færdigopbyggede anordninger, symbol (CD).

1.3. Begrænsninger i anvendelsen og krav til indbygning:

5. Bemærkninger:

⁽¹⁾ Det ikke gældende overstreges.

BILAG IV

APPRØVNING TIL BESTEMMELSE AF MATERIALERS HORIZONTAL
FORBRÆNDINGSHASTIGHED

1. Princip

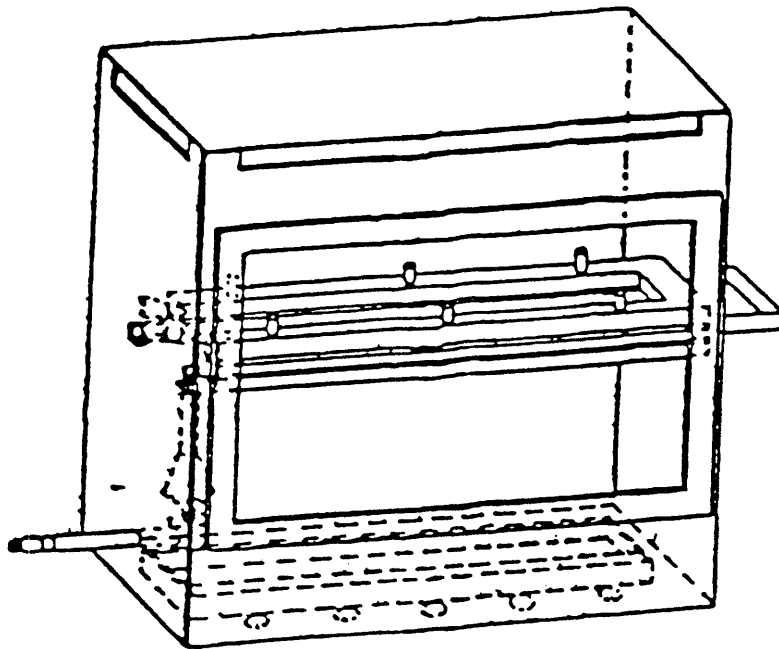
Et prøveemne anbringes vandret på et U-formet stativ og udsættes for en flamme med svag energi i 15 sekunder i et forbrændingskammer, idet flammen virker på prøveemnets frie kant. Proven giver mulighed for at bestemme, om og i givet fald hvornår flammen slukkes, samt hvor lang tid det tager for flammen at gennemløbe en malt afstand.

2. Udstyr

- 2.1. Et forbrændingskammer (figur 1), helst af rustfrit stal, med de i figur 2 anførte dimensioner. På kammerets forside er der en ildfast observationsrude, som kan dække hele forsiden og fungere som adgangsluge.

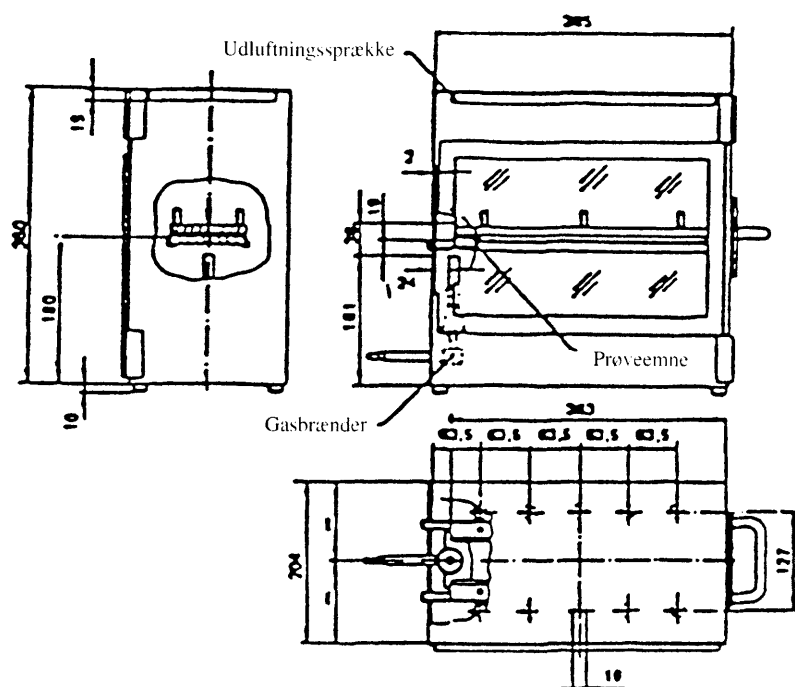
Kammerets bund er forsynet med ventilationshuller, og i den øverste del er der en udluftningssprække, som går hele vejen rundt. Kammeret står på fire fødder, der er 10 mm høje.

På en af siderne kan kammeret have en åbning til indføring af prøveholderen; på den anden føres gasslangen ind gennem en åbning. Det smeltede materiale opsamles i en skål (se figur 3), der står på kammerets bund mellem ventilationshullerne uden at tildække disse.

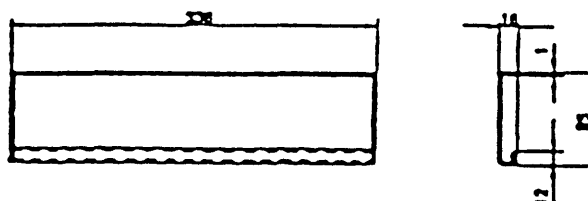
Figur 1

Eksempel på forbrændingskammer med prøveholder og opsamlingskål

Figur 2

Eksempel på forbrændingskammer
Dimensioner i millimeter

Figur 3

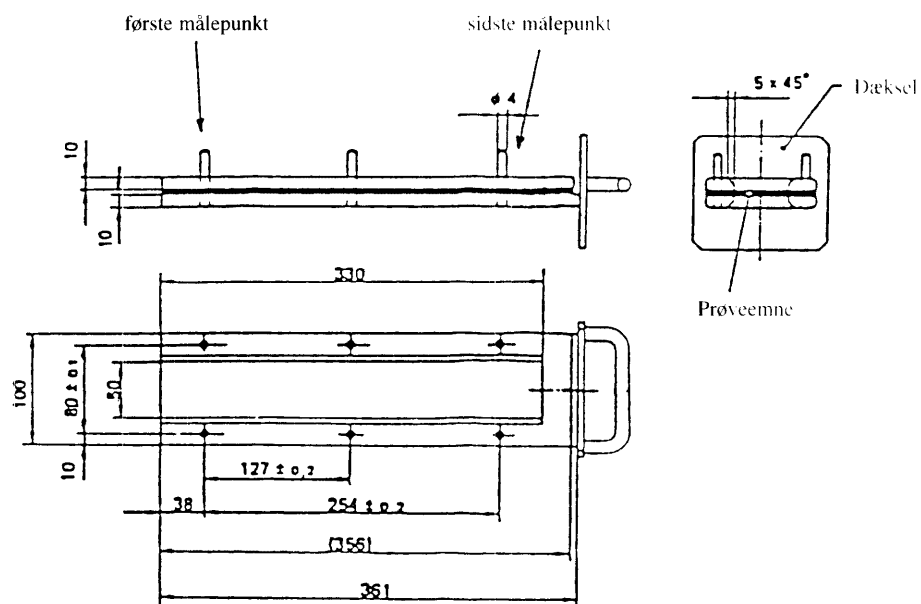
Eksempel på opsamlingskål
Dimensioner i millimeter

- 2.2. En prøveholder bestående af to U-formede metalplader eller rammer af korrosionsbestandigt materiale. Dimensionerne fremgår af figur 4.

Den nederste plade er forsynet med tapper og den øverste plade med udboringer, der passer hertil, således at prøveemnet kan fastgøres sikkert. Tapperne fungerer ligeledes som målepunkter for forbrændingsafstandens begyndelse og afslutning.

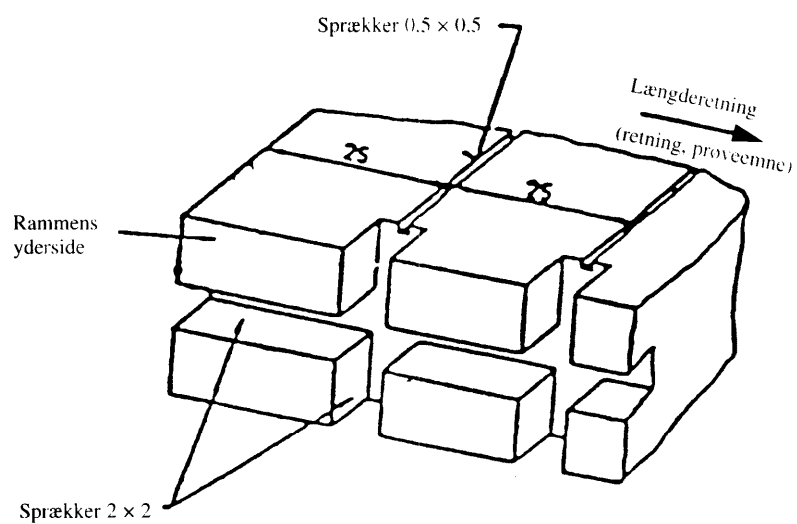
Et stativ bestående af varmebestandige tråde med en diameter på 0,25 mm, der er udsendt på tværs af prøveholderens nederste plader med mellemrum på 25 mm (se figur 5).

Proveemnets nederste del skal være i en afstand på 178 mm over bundpladen. Afstanden mellem prøveholderens kant og kammerets yderste punkt skal være 22 mm; afstanden mellem prøveholderens langsgående kanter og kammerets sider skal være 50 mm (alle dimensioner målt indvendigt) (se figur 1 og 2).

Figur 4

Eksempel på prøveholder
Dimensioner i millimeter

Figur 5

Tværsnit af den nederste del af den U-formede ramme, som er beregnet til at blive udstyret med støttettråde

Dimensioner i millimeter

2.3. Gasbrænder

Den lille flammekilde udgøres af en bunsenbrænder med en indvendig diameter på $9,5 \pm 0,5$ mm. Brænderen anbringes således i forbrændingskammeret, at dysens centrum befinder sig 19 mm under midten af underkanten på prøveemnets abne side (se figur 2).

2.4. Prøvegaz

Den gaz, der tilføres brænderen, skal have en brændværdi på ca. 38 MJ/m^3 (f. eks. naturgas).

2.5. Metalkam med en længde på mindst 110 mm og syv eller otte tænder med afrundet spids for hver 25 mm.

2.6. Kronometer med en nøjagtighed på 0,5 sek.

2.7. Stinkskab

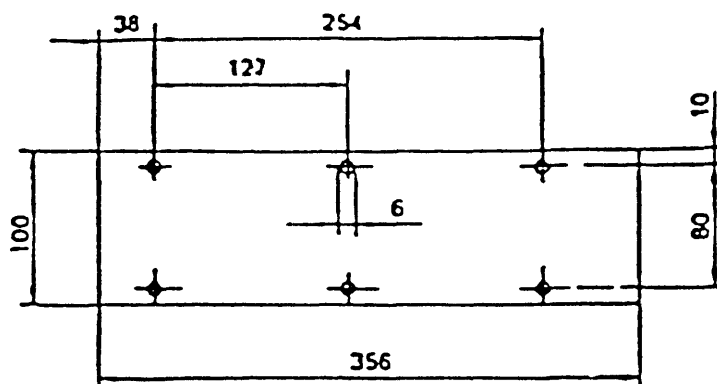
Forbrændingskammeret kan anbringes i et stinkskab, forudsat at stinkskabets indvendige rumfang er mindst 20 gange, men højst 110 gange større end forbrændingskammerets rumfang, og at ingen af dets dimensioner (højde, bredde eller dybde) er mere end 2,5 gange større end én af de to andre.

Før afprøvning måles den vertikale lufthastighed i stinkskabet 100 mm foran og bagved det sted, hvor forbrændingskammeret tænkes anbragt. Den skal være på mellem 0,10 m/sek. for at undgå, at operatøren generes af forbrændingsprodukterne. Der kan anvendes et stinkskab med naturlig ventilation med en passende lufthastighed.

3. Prøveemner

3.1. Form og dimensioner

3.1.1. Prøveemnets form og dimensioner fremgår af figur 6. Prøveemnets tykkelse skal være den samme som tykkelsen af det produkt, der skal underkastes afprøvning. Den må dog ikke være større end 13 mm. Hvis prøveudtagningen tillader det, skal prøveemnets tværsnit være konstant over hele længden.

Figur 6

Prøveemne

Dimensioner i millimeter

3.1.2. Hvis et produkts form og dimensioner ikke gør det muligt at udtage en prøve af en bestemt dimension, skal følgende minimumsdimensioner overholdes:

- på prøveemner med en bredde på mellem 60 og 100 mm skal længden være mindst 356 mm. I dette tilfælde afprøves materialet over produktets bredde
- på prøveemner med en bredde på mellem 60 og 100 mm skal længden være mindst 138 mm. I dette tilfælde svarer den mulige forbrændingsafstand til prøveemnets længde, idet målingen begynder ved første målepunkt.

3.2. Prøveudtagning

Prøverne udtages af det materiale, der skal underkastes afprøvning. Når det drejer sig om materialer med forskellige forbrændingshastigheder alt efter materialets retning, skal hver retning afprøves. Prøveemnerne udtages og anbringes i prøveapparatet, således at det bliver muligt at måle den højeste forbrændingshastighed.

Når materialet leveres afskåret i bestemte bredder, skal der afskæres en længde på mindst 500 mm over hele bredden. Prøverne udtages af emnet i en afstand af mindst 100 mm fra materialets kant og med lige store mellemrum.

Prøverne skal udtages på samme måde på de færdige produkter, hvis produktets form tillader det. Hvis produktets tykkelse er større end 13 mm, skal den reduceres til 13 mm ved en mekanisk metode på den side, der ikke vender ind mod kabinen. Hvis dette ikke kan lade sig gøre, udføres prøven efter aftale med den tekniske tjeneste på den oprindelige bredde af materialet, hvilket skal anføres i prøverapporten.

Kompositmaterialer (se punkt 2.10 i bilag I) skal afprøves som et ensartet stykke.

I tilfælde af flere lag af forskellige materialer, der ikke betragtes som kompositmaterialer, skal hvert enkelt lag i en dybde af 13 mm fra den side, der vender ind mod kabinen, afprøves særskilt.

3.3. *Konditionering*

Prøveemnerne opbevares i mindst 24 timer og højst syv dage ved en temperatur på $23^{\circ} \pm 2^{\circ}\text{C}$ og en relativ luftfugtighed på $50 \pm 5\%$ og skal forblive under disse betingelser indtil umiddelbart før afprøvningstidspunktet.

4. **Fremgangsmåde**

- 4.1. Prøveemner med luv eller lodden overflade anbringes på en plan flade og redes to gange mod luven med kammen (punkt 2.5).
- 4.2. Prøveemnerne anbringes i prøveholderen (punkt 2.2), således at den udsatte side vendes nedad i retning af flammen.
- 4.3. Gasflammen indstilles til en højde af 38 mm ved hjælp af mærket på kammeret, idet brænderens luftindtag er lukket. For at stabiliseres skal flammen brænde mindst et minut, inden prøverne indledes.
- 4.4. Prøveholderen skubbes ind i forbrændingskammeret, således at prøveemnets ende udsættes for flammen, og gastilførslen afbrydes 15 sekunder senere.
- 4.5. Målingen af forbrændingstiden påbegyndes i det øjeblik, hvor flammen passerer det første målepunkt. Der foretages observationer af flammens udbredelse på den side, der brænder hurtigst (over- eller underside).
- 4.6. Målingen af forbrændingstiden afsluttes, når flammen når det sidste målepunkt, eller når flammen slukkes, inden den når dette punkt. Hvis flammen ikke når det sidste målepunkt, måles den brændte afstand indtil det punkt, hvor flammen slukkes. Den brændte afstand er den opløste del af prøveemnet, der er ødelagt udvendigt eller indvendigt af forbrændingen.
- 4.7. Hvis prøveemnet ikke antændes, eller hvis det ikke fortsætter med at brænde, efter at brænderen er slukket, eller flammen slukkes, inden den når det første målepunkt, således at det ikke er muligt at måle forbrændingens varighed, anføres det i prøverapporten, at forbrændingshastigheden er 0 mm/minut.
- 4.8. Under en serie prøver eller ved gentagne prøver skal man sikre sig, at forbrændingskammeret og prøveholderen har en maksimumstemperatur på 30°C , inden de enkelte prøver indledes.

5. **Beregninger**

Forbrændingshastigheden, B (¹), i millimeter pr. minut er givet ved formlen:

$$B = \frac{s}{t} \times 60$$

hvor

s = længden i millimeter af den brændte afstand

t = forbrændingens varighed i sekunder for afstanden s .

(¹) Forbrændingshastigheden (B) for hvert prøveemne beregnes kun, hvis flammen når det sidste målepunkt eller enden af prøveemnet.

BILAG V

AFPRØVNING TIL BESTEMMELSE AF MATERIALERS SMELTEEGENSKABER

1. Princip

Et prøveemne anbringes i vandret stilling og udsættes for et elektrisk varmeapparat. Der anbringes en beholder under prøveemnet til opsamling af de opståede dråber.

Der lægges noget vat i denne beholder med henblik på at kontrollere, om nogen af dråberne står i flammer.

2. Udstyr

Udstyret består af (figur 1):

- a) et elektrisk varmeapparat
- b) en prøveholder med rist
- c) en beholder (til nedfaldne dråber)
- d) et stativ (til udstyret)

2.1. Varmekilden er et elektrisk varmeapparat med en nytteeffekt på 500 W. Strålefladen skal være fremstillet af en gennemsigtig kvartsplade med en diameter på 100 ± 5 mm.

Den udstrålede varme fra udstyret, målt på en flade, som er parallel med varmeapparatets flade i en afstand af 30 mm, skal være 3 W/cm^2 .

2.2. Kalibrering

Til kalibrering af varmeapparatet anvendes et varmefluxmeter (radiometer) af typen Gardon (folie) med et konstruktionseffektområde på ikke over 10 W/cm^2 .

Det emne, der udsættes for bestråling, og eventuelt i mindre omfang konvektion, skal være fladt, cirkelrunt, ikke over 10 mm i diameter og være belagt med en bestandig matsort lak. Emnet skal indeholdes i en vandkølet beholder, hvis forside skal være af højpoleret metal, flad, sammenfaldende med emnets plan og cirkelrund, med en diameter på ca. 25 mm.

Strålingen må ikke gå gennem nogen rude, før den når emnet. Instrumentet skal være robust, enkelt at opstille og anvende, ufølsomt over for træk og med en stabil kalibrering. Instrumentets nøjagtighed skal ligge inden for $\pm 3 \%$ og gentageligheden inden for 0,5 %.

Hver gang der foretages en omkalibrering af varmeapparatet, skal varmefluxmeterets kalibrering kontrolleres ved sammenligning med et instrument, der opbevares som referencenorm og ikke anvendes til noget andet formål. Referenceinstrumentet skal kalibreres fuldstændigt en gang om året i overensstemmelse med en national standard.

2.2.1. Kontrol af kalibreringen

Den bestråling, der frembringes af kraftkilden, og som ifølge den oprindelige kalibrering svarer til en bestråling på 3 W/cm^2 , skal kontrolleres med hyppige mellemrum (mindst en gang for hver 50 driftstimer), og udstyret skal omkalibreres, hvis der ved en sådan kontrol viser sig en afvigelse på mere end $0,06 \text{ W/cm}^2$.

2.2.2. Kalibreringsprocedure

Udstyret placeres i et miljø, der i det væsentlige er frit for luftstrømme (højest 0,2 m/s).

Udstyrets varmefluxmeter stilles i prøveemneposition, således at målet for varmefluxmeteret befinder sig centralt inden for varmeapparatets overflade.

Tænd elforsyningen og etabler den kraftforsyning i strømfordeleren, der er nødvendig til at frembringe en bestråling i midten af varmeapparatets overflade på 3 W/cm^2 . Justering til kraftenheden til visning af 3 W/cm^2 bør efterfølges af en periode på fem minutter uden yderligere justering for at sikre ligevægten.

- 2.3. Prøveholderen skal være en metalring (figur 1). Oven på denne holder anbringes en rist fremstillet af rustfri ståltråd, med følgende dimensioner:

- indvendig diameter: 118 mm
- hullernes dimension: 2,10 mm
- ståltrådens diameter: 0,70 mm.

- 2.4. Beholderen skal bestå af et cylindrisk rør med en indvendig diameter på 118 mm og en dybde på 12 mm.

Beholderen fyldes med vat.

- 2.5. De i punkt 2.1, 2.3 og 2.4 anførte genstande fastholdes af et lodret stativ.

Varmeapparatet er anbragt oven på holderen, således at strålefladen er horisontal og strålingen sker nedad. Stativet skal være forsynet med håndtag/pedal, hvormed varmeapparatets holder langsomt kan løftes. Det skal ligeledes være forsynet med en lås, således at varmeapparatet kan føres tilbage til udgangspositionen.

I deres normale stilling skal akserne for varmeapparatet, prøveholderen og beholderen være sammenfaldende.

3. Prøveemner

Prøveemner skal måle 70 mm x 70 mm.

Prøverne udtages på samme måde på de færdige produkter, hvis produktets form tillader det. Hvis produktets tykkelse er større end 13 mm, skal den reduceres til 13 mm ved en mekanisk metode på den side, der ikke vender ind mod kabinen. Hvis dette ikke kan lade sig gøre, udføres prøven efter aftale med den tekniske tjeneste på den oprindelige bredde af materialet, hvilket skal anføres i prøverapporten.

Kompositmaterialer (se punkt 2.10 i bilag I) afprøves som et ensartet stykke.

I tilfælde af flere lag af forskellige materialer, der ikke betragtes som kompositmaterialer, skal hvert enkelt lag i en dybde af 13 mm fra den side, der vender ind mod kabinen, afprøves særskilt.

Den samlede masse af det afprøvede emne, skal være mindst 2 g. Hvis et emnes masse er mindre, tilføjes et tilstrækkeligt antal prøveemner.

Hvis materialets to overflader er forskellige, afprøves begge flader, hvilket indebærer, at der afprøves otte prøveemner.

Prøveemnerne og vattet konditioneres i mindst 24 timer ved en temperatur på $23 \pm 2^\circ\text{C}$ og en relativ luftfugtighed på $50 \pm 5\%$ og skal forblive under disse betingelser indtil umiddelbart før afprøvningstidspunktet.

4. Fremgangsmåde

Prøveemnet anbringes på holderen, og denne indstilles således, at afstanden mellem varmeapparatets overflade og prøveemnets overside er 30 mm.

Beholderen, inklusive vattet, anbringes under holderens rist i en afstand af 300 mm.

Varmeapparatet flyttes til side, således at det ikke kan stråle på prøveemnet, og tændes. Når det er på fuld styrke, flyttes det hen over prøveemnet, og tidtagningen indledes.

Hvis materialet smelter eller deformeres, ændres varmeapparatets højde, således at afstanden på 30 mm bevares.

Hvis materialet antændes, flyttes varmeapparatet til side 3 sekunder senere. Det føres tilbage i stilling, når flammen er slukket, og den samme fremgangsmåde gentages, så ofte det er nødvendigt i de første 5 minutter af afprøvningen.

Efter afprøvningens femte minut foretages følgende:

- i) Hvis prøveemnet er slukket (hvad enten det antændtes eller ej under de første 5 minutter af afprøvningen), fastholdes varmeapparatet i stillingen, selv om prøveemnet genantændes.

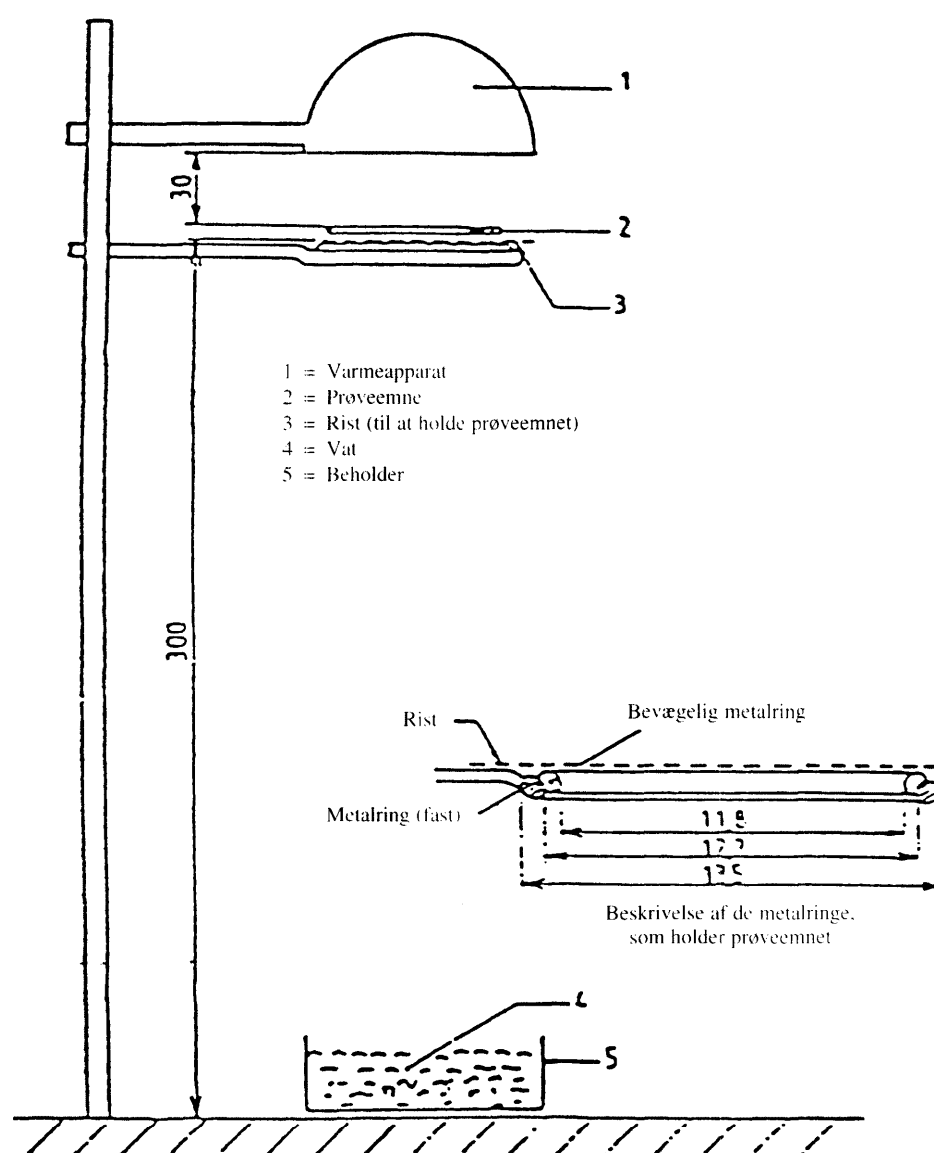
- ii) Hvis materialet står i flammer, føres varmeapparatet først tilbage i stilling, når materialet er slukket.

I begge tilfælde skal afprøvningen fortsættes i yderligere 5 minutter.

5. **Resultater**

De konstaterede fænomener noteres i prøverapporten, f.eks:

- eventuelt drabefald, med eller uden flammer
- eventuel antændelse af vattet.

Figur 1

Dimensioner i millimeter

BILAG VI

AFPRØVNING TIL BESTEMMELSE AF MATERIALERS VERTIKALE FORBRÆNDINGSHASTIGHED

1. Princip

Denne prøve består i at udsætte prøveemner, som holdes i en lodret stilling, for en flamme og bestemme, hvor hurtigt flammen breder sig over det afprøvede materiale.

2. Udstyr

Udstyret består af:

- a) en prøveholder
- b) en brænder
- c) et ventilationssystem til fjernelse af gas og forbrændingsprodukter
- d) en skabelon
- e) markeringstråde af hvide merceriserede bomuldstråde med en maksimal lineær massefylde på 50 tex.

- 2.1. Prøveholderen består af en 560 mm høj rektangulær ramme og har to fast forbundne parallelle stænger med 150 mm's afstand, hvorpå der er anbragt tapper, som holder prøveemnet, der befinder sig i et plan mindst 20 mm fra rammen. Tapperne må ikke være større end 2 mm i diameter og skal være mindst 27 mm lange. Tapperne anbringes på de parallelle stænger på de steder, der er vist i figur 1. Rammen anbringes på et passende underlag, således at stængerne holdes lodret under afprøvningen. (For at holde prøveemnet på tapperne væk fra rammen kan der anbringes afstandsstykker på 2 mm i diameter op ad tapperne.

- 2.2. Brænderen er beskrevet i figur 3.

Brænderens gas kan være enten propangas eller butangas.

Brænderen anbringes foran, men under prøveemnet, således at den befinder sig i et plan, der går gennem prøveemnens vertikale midterlinje og vinkelret på dets overfalde (se figur 2), sådan at længdeaksen hælder opad i en vinkel på 30° i forhold til lodret mod prøveemnens nederste kant. Afstanden mellem brænderens spids og prøveemnens nederste kant skal være 20 mm.

- 2.3. Prøveudstyret anbringes i et stinkskab, forudsat at stinkskabets indvendige rumfang er mindst 20 gange, men højst 110 gange større end prøveudstyrets rumfang, og at ingen af dets dimensioner (højde, bredde eller dybde) er mere end 2,5 gange større end en af de to andre. Før afprøvning måles den vertikale lufthastighed i stinkskabet 100 mm foran og bagved det sted, hvor prøveudstyret tænkes anbragt. Den skal være på mellem 0,10 og 0,30 m/sek. for at undgå, at operatøren generes af forbrændingsprodukterne. Der kan anvendes et stinkskab med naturlig ventilation med en passende lufthastighed.

- 2.4. Der anvendes en flad stiv skabelon fremstillet af egnet materiale og af en størrelse svarende til prøveemnens størrelse. Der bores huller på ca. 2 mm i diameter i skabelonen, som er anbragt således, at afstanden mellem hullernes centrum svarer til afstanden mellem tapperne på rammerne (se figur 1). Hullerne skal befinde sig i samme afstand omkring skabelonens lodrette midterlinjer.

3. Prøveemner

- 3.1. Prøveemnernes dimensioner er 560 mm × 170 mm.

- 3.2. Prøveemnerne konditioneres i mindst 24 timer i en temperatur på $23 \pm 2^\circ \text{C}$ og en relativ luftfugtighed på $50 \pm 5\%$ og skal forblive under disse betingelser indtil umiddelbart før afprøvningstidspunktet.

4. Fremgangsmåde

- 4.1. Prøven udføres i en atmosfære med en temperatur på mellem 10° og 30° C og en relativ luftfugtighed på mellem 15 % og 80 %.

- 4.2. Brænderen forvarmes i 2 minutter. Flammehøjden justeres til 40 ± 2 mm målt som afstanden mellem brænderrørets øverste del og spidsen af den gule del af flammen, når brænderen rettes lodret, og flammen ses i dæmpet belysning.
- 4.3. Prøveemnet anbringes på prøverammens tapper, idet man sikrer sig, at tapperne går gennem de punkter, der er afmærket på grundlag af skabelonen, og at prøveemnet befinder sig mindst 20 mm fra rammen. Rammen anbringes på holderen, således at prøveemnet er lodret.
- 4.4. Markeringstradene fastgøres horisontalt foran prøveemnet på de steder, der er vist i figur 1. Hvert sted bindes tråden i sløjfe, således at de to dele ligger 1 mm og 5 mm fra prøveemnens forside. Hver sløjfe fastgøres til en passende tidtagningsanordning. Tråden skal være tilstrækkelig spændt til at kunne bevare placeringen i forhold til prøveemnet.
- 4.5. Prøveemnet udsættes for flammen i 5 sekunder. Antændelse anses for at være sket, hvis prøveemnet fortsat står i flamme 5 sekunder, efter at den antændende flamme er fjernet. Sker der ikke antændelse, rettes flammen i 15 sekunder mod et andet konditioneret prøveemne.
- 4.6. Hvis resultatet af et sæt af tre prøveemner overstiger mindsteresultatet med 50 %, afprøves endnu et sæt af tre prøveemner med hensyn til denne retning eller flade. Hvis et eller to prøveemner i et sæt af tre prøveemner ikke brænder til den øverste markeringstråd, afprøves endnu et sæt af tre prøveemner med hensyn til denne retning eller flade.
- 4.7. Der måles følgende tider i sekunder:
- a) fra det øjeblik flammen rettes mod emnet til den første markeringstråd (t_1) brister
 - b) fra det øjeblik flammen rettes mod emnet til den anden markeringstråd (t_2) brister
 - c) fra det øjeblik flammen rettes mod emnet til den tredje markeringstråd (t_3) brister.

5. Resultater

De konstaterede fænomener noteres i prøverapporten, f. eks.:

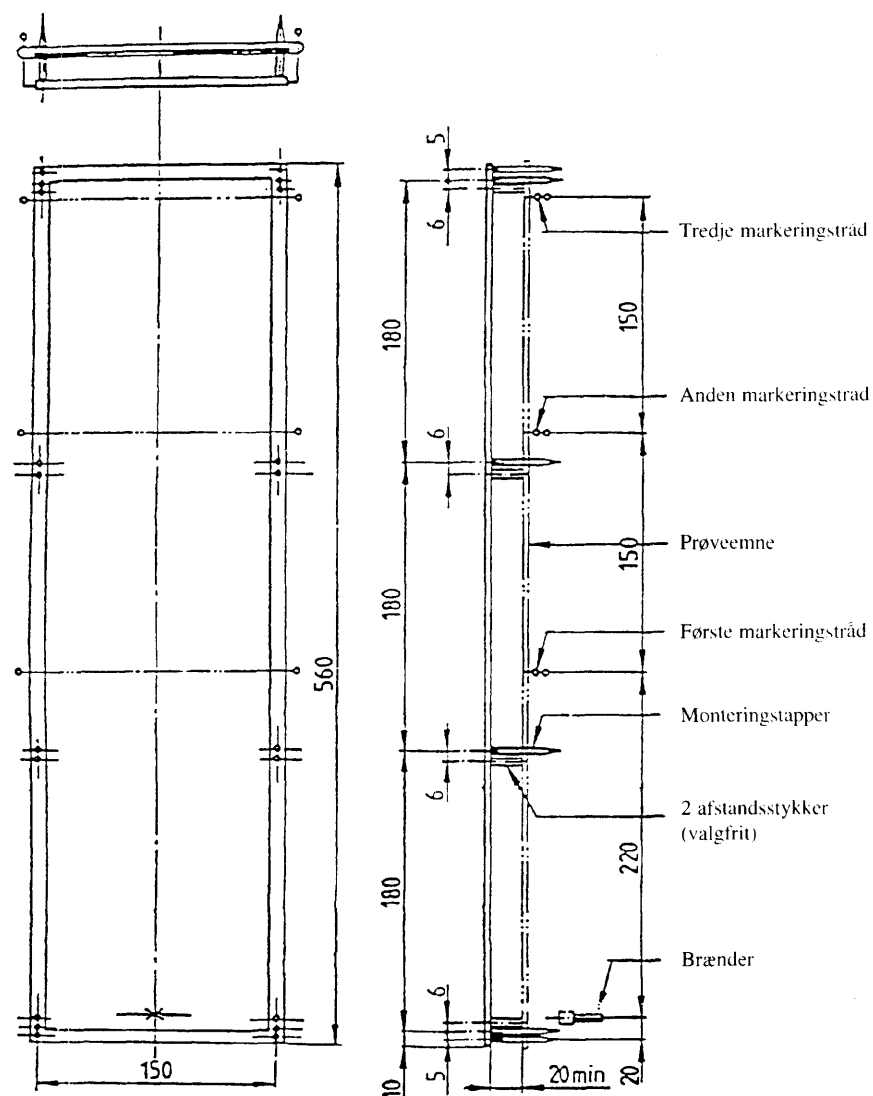
— forbrændingens varighed: t_1 , t_2 og t_3 i sekunder

— de tilsvarende forbrændte afstande: d_1 , d_2 og d_3 i mm.

Forbrændingshastigheden V_1 og hastighederne V_2 og V_3 skal eventuelt beregnes således (for hvert enkelt prøveemne, hvis flammen når mindst den første markeringstråd):

$$V_i = \frac{d_i}{t_i} \times 60 \text{ (mm/min.)}$$

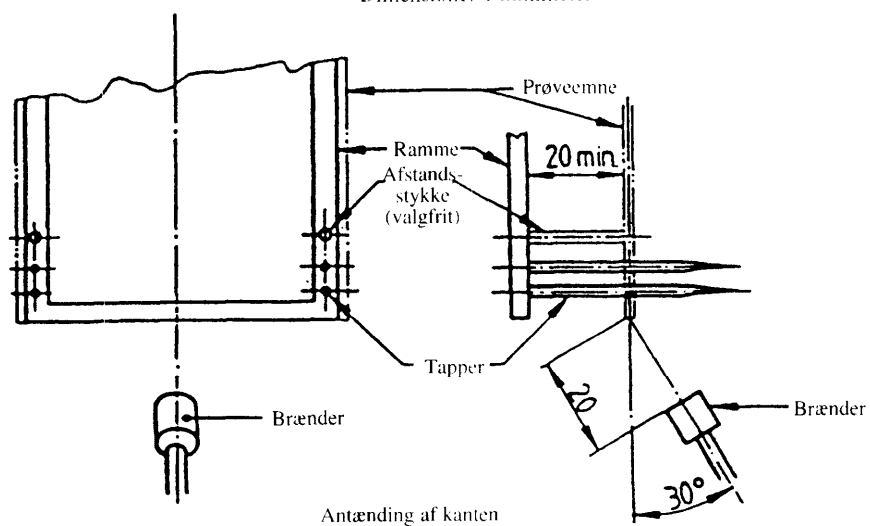
Der tages hensyn til den største forbrændingshastighed for V_1 , V_2 og V_3 .

Figur 1

Prøveholder

Dimensioner i millimeter

Figur 2

Antændingssted for brænderen

Dimensioner i millimeter

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDETS DIREKTIV 95/46/EF

af 24. oktober 1995

om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 100 A,

under henvisning til forslag fra Kommissionen ⁽¹⁾,

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽²⁾,

i henhold til fremgangsmåden i traktatens artikel 189 B, stk.3 ⁽³⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Fællesskabets målsætninger, der er nedfældet i traktaten, som ændret ved traktaten om Den Europæiske Union, er at gennemføre en stadig snævrere sammenslutning mellem de europæiske folk, at skabe snævrere forbindelser mellem de stater, som det forener, gennem fælles handling at sikre økonomiske og sociale fremskridt ved at fjerne de skranker, der deler Europa, stadig at forbedre dets folks levevilkår, at bevare og styrke freden og friheden samt at fremme demokratiet på grundlag af de grundlæggende rettigheder, der er anerkendt i medlemsstaternes forfatninger og love, samt i den europæiske konvention til beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder;

(2) databehandlingssystemer er til for menneskets skyld; de skal være i overensstemmelse med de grundlæggende rettigheder og frihedsrettigheder, der gælder for fysiske personer, uanset statsborgerskab og bopæl, herunder retten til privatlivets fred, og bidrage til at sikre økonomiske og sociale fremskridt og til at fremme samhandelen og det enkelte menneskes velfærd;

(3) det indre markeds oprettelse og funktion, som i henhold til traktatens artikel 7 A indebærer fri

bevægelighed for varer, personer, tjenesteydelser, og kapital, forudsætter ikke blot, at personoplysninger kan cirkulere frit fra én medlemsstat til en anden, men også, at det enkelte menneskes grundlæggende rettigheder beskyttes;

(4) personoplysninger benyttes stadig hyppigere inden for de forskellige områder af det økonomiske liv og samfundslivet i Fællesskabet; fremskridtene på det informationsteknologiske område gør det betydeligt nemmere at behandle og udveksle sådanne oplysninger;

(5) den økonomiske og sociale integration, der er en følge af det indre markeds oprettelse og funktion efter traktatens artikel 7 A, vil uvægerligt medføre en kraftig vækst i strømmen af personoplysninger på tværs af landegrænserne mellem alle aktører i medlemsstaternes økonomiske liv og samfundslivet, både inden for den private og den offentlige sektor; udvekslingen af personoplysninger mellem virksomheder i de forskellige medlemsstater kan ikke undgå at tage til i omfang; medlemsstaternes myndigheder vil som led i gennemførelsen af fællesskabsretten skulle samarbejde og udveksle personoplysninger indbyrdes for at kunne varetage deres opgaver og udføre hverv på vegne af en anden medlemsstats myndighed inden for det område uden indre grænser, som det indre marked indebærer;

(6) udbygningen af det teknisk-videnskabelige samarbejde og den koordinerede etablering af nye telekommunikationsnet i Fællesskabet gør det endvidere nødvendigt og nemmere at udveksle personoplysninger på tværs af landegrænserne;

(7) forskellen i den beskyttelse af personers rettigheder og frihedsrettigheder, og navnlig retten til privatlivets fred, som de enkelte medlemsstater yder i forbindelse med behandling af personoplysninger, kan forhindre, at oplysninger af denne art videregives fra én medlemsstats område til en anden medlemsstats område; denne forskel kan derved udgøre en hindring for udøvelsen af en række økonomiske aktiviteter på fællesskabsplan, virke konkurrence-

⁽¹⁾ EFT nr. C 277 af 5. 11. 1990, s. 3, og EFT nr. C 311 af 27. 11. 1992, s. 30.

⁽²⁾ EFT nr. C 159 af 17. 6. 1991, s. 38.

⁽³⁾ Europa-Parlamentets udtalelse af 11. 3. 1992 (EFT nr. C 94 af 13. 4. 1992, s. 198), bekræftet den 2. december 1993 (EFT nr. C 342 af 20. 12. 1993, s. 30); Rådets fælles holdning af 20. 2. 1995 (EFT nr. C 93 af 13. 4. 1995, s. 1) og Europa-Parlamentets afgørelse af 15. 6. 1995 (EFT nr. C 166 af 3. 7. 1995).

- fordrejende og hindre de nationale myndigheder i at udføre de opgaver, som påhviler dem i henhold til fællesskabsretten; denne forskel i beskyttelsesniveauet hidrører fra forskellene i de nationale love og administrative bestemmelser;
- (8) for at hindringerne for udveksling af personoplysninger kan fjernes, skal beskyttelsen af det enkelte menneskes rettigheder og frihedsrettigheder i forbindelse med behandling af sådanne oplysninger være ensartet i alle medlemsstaterne; denne målsætning er af grundlæggende betydning for det indre marked, men kan ikke realiseres af medlemsstaternes alene, navnlig på grund af omfanget af de nuværende forskelle mellem de nationale love på området, og fordi det er nødvendigt at samordne medlemsstaternes lovgivninger, så udveksling af personoplysninger på tværs af landegrænserne underlægges et samlet regelsæt, der er i overensstemmelse med målsætningen om det indre marked som fastsat i traktatens artikel 7 A; det er derfor nødvendigt, at Fællesskabet tager skridt til at gennemføre en indbyrdes tilnærmelse af lovgivningerne;
- (9) med den ensartede beskyttelse, som vil følge af den indbyrdes tilnærmelse af de nationale lovgivninger, vil medlemsstaterne ikke længere under henvisning til det enkelte menneskes rettigheder og frihedsrettigheder, navnlig retten til privatlivets fred, kunne lægge hindringer i vejen for den frie udveksling af personoplysninger mellem medlemsstaterne; medlemsstaterne vil få en manøvrermargin, som erhvervslivet og arbejdsmarkedets parter kan benytte sig af i forbindelse med direktivets gennemførelse; de vil således i deres nationale lovgivning kunne fastsætte de generelle betingelser for lovlig behandling af personoplysninger; medlemsstaterne skal derved tilsigte en forbedring af den beskyttelse, som deres nuværende lovgivning sikrer; inden for rammerne af denne manøvrermargin og i overensstemmelse med fællesskabsretten kan der forekomme forskelle i gennemførelsen af direktivet, og dette kan få konsekvenser for udvekslingen af oplysninger såvel inden for den enkelte medlemsstat som på fællesskabsplan;
- (10) medlemsstaternes lovgivning om behandling af personoplysninger skal sikre overholdelsen af de grundlæggende rettigheder og frihedsrettigheder, navnlig den ret til privatlivets fred, der er fastslået i artikel 8 i den europæiske konvention til beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder og i fællesskabsrettens generelle principper; af denne grund må en indbyrdes tilnærmelse af lovgivningerne ikke medføre en forringelse af den beskyttelse, disse yder, men skal tværtimod have til formål at sikre et højt beskyttelsesniveau overalt i Fællesskabet;
- (11) dette direktivs princip om beskyttelse af personers rettigheder og frihedsrettigheder, og navnlig retten til privatlivets fred, er en præcisering og udvidelse af principperne i Europarådets konvention af 28. januar 1981 om beskyttelse af det enkelte menneske i forbindelse med databehandling af personoplysninger;
- (12) principperne om beskyttelse skal finde anvendelse på enhver behandling af personoplysninger, foretaget af en person, hvis aktiviteter falder ind under fællesskabsrettens anvendelsesområde; en fysisk persons behandling af oplysninger som led i rent personlige eller familiemæssige aktiviteter som f. eks. korrespondance og føring af en adressefortegnelse, bør dog ikke være omfattet;
- (13) aktiviteterne i afsnit V og VI i traktaten om Den Europæiske Union vedrørende offentlig sikkerhed, forsvar, statens sikkerhed og statens aktiviteter på det strafferetlige område hører ikke under fællesskabsrettens anvendelsesområde, uden at dette berører de forpligtelser, der påhviler medlemsstaterne i henhold til traktatens artikel 56, stk. 2, artikel 57 og artikel 100 A; den behandling af personoplysninger, som kræves for at beskytte statens økonomiske interesser, er ikke omfattet af dette direktiv, når behandlingen er forbundet med spørgsmål vedrørende statens sikkerhed;
- (14) der gøres for tiden betydelige fremskridt inden for informationssamfundet med hensyn til udvikling af metoder til at registrere, udsende, bearbejde, lagre, opbevare og videresende oplysninger om fysiske personer via lyd og billede, og det er derfor nødvendigt, at dette direktiv finder anvendelse på behandling af sådanne oplysninger;
- (15) behandling af sådanne oplysninger er kun omfattet af dette direktiv, hvis den foregår ved hjælp af elektronisk databehandling, eller hvis de pågældende oplysninger er indeholdt i eller skal indgå i et register, der er struktureret efter bestemte kriterier vedrørende personerne for at lette adgangen til de pågældende personoplysninger;
- (16) behandling af lyd- og billeddata, som f. eks. i forbindelse med video-overvågning, er ikke omfattet af dette direktiv, hvis den iværksættes med henblik på den offentlige sikkerhed, forsvar, statens sikkerhed eller statens aktiviteter på det strafferetlige område eller andre aktiviteter, der ikke falder ind under fællesskabsretten;
- (17) med hensyn til behandling af lyd- og billeddata, der finder sted i journalistisk øjemed eller med

henblik på kunstnerisk eller litterær virksomhed, navnlig på det audiovisuelle område, finder direktivets principper begrænset anvendelse i henhold til bestemmelserne i artikel 9;

behandling af personoplysninger som ved særlove, f. eks. for statistikinstitutioner;

(18) for at forhindre, at en person unddrages den beskyttelse, der sikres ved dette direktiv, skal enhver behandling af personoplysninger inden for Fællesskabet være i overensstemmelse med lovgivningen i en af medlemsstaterne; med henblik herpå bør enhver behandling af oplysninger være underkastet lovgivningen i den medlemsstat, hvor den registeransvarlige, under hvis myndighed behandlingen udføres, er etableret;

(24) dette direktiv berører ikke national lovgivning, der beskytter juridiske personer i forbindelse med behandlingen af oplysninger, som vedrører dem;

(19) ved etablering på en medlemsstats område forstas faktisk udøvelse af aktiviteter gennem en mere permanent struktur; den pågældende strukturs retlige form, hvad enten det blot er en filial eller et datterselskab med status som juridisk person, har ikke afgørende betydning i denne forbindelse; en registeransvarlig, som er etableret på flere medlemsstats område, især i form af datterselskaber, skal, navnlig for at undgå omgåelse, sikre sig, at hver enkelt struktur opfylder kravene i den gældende nationale lovgivning;

(25) principperne om beskyttelse skal dels afspejles i de forskellige forpligtelser, der påhviler personer, offentlige myndigheder, virksomheder, organer eller andre databehandlingsansvarlige, navnlig for så vidt angår oplysningernes pålidelighed, den tekniske sikkerhed, anmeldelse til tilsynsmyndigheden og de omstændigheder, hvorunder behandlingen må udføres, og dels i de rettigheder, der tilkommer de personer, hvis personoplysninger gøres til genstand for behandling, bl. a. retten til at blive underrettet om en behandling, til indsigt, til at kunne kræve oplysninger berigtiget, men også til under visse omstændigheder at gøre indsigelse mod en behandling;

(20) den omstændighed, at den registeransvarlige er etableret i et tredjeland, må ikke hindre personer i at nyde den beskyttelse, der fastsættes ved dette direktiv; den pågældende behandling bør i så fald underkastes lovgivningen i den medlemsstat, hvor de hjælpemidler, der benyttes til behandlingen, befinder sig, og der bør stilles garanti for, at de rettigheder og forpligtelser, der følger af dette direktiv, også overholdes;

(26) beskyttelsesprincipperne skal gælde enhver oplysning om en identificeret eller identificerbar person; for at afgøre, om en person er identificerbar, tages alle de hjælpemidler i betragtning, der med rimelighed kan tænkes bragt i anvendelse for at identificere den pågældende enten af den registeransvarlige eller af enhver anden person; beskyttelsesprincipperne gælder ikke oplysninger, som er gjort anonyme på en sådan måde, at den registrerede ikke længere kan identificeres; adfærdscodekser i henhold til artikel 27 kan være et nyttigt instrument til at angive måder, hvorpå oplysningerne kan gøres anonyme og opbevares i en sådan form, at den registrerede ikke længere kan identificeres;

(21) dette direktiv berører ikke de territorialbestemmelser, der gælder i straffesager;

(22) medlemsstaterne fastsætter i deres lovgivning eller i de bestemmelser i øvrigt, der vedtages til gennemførelse af dette direktiv, nærmere bestemmelser om, på hvilke generelle betingelser en behandling er lovlig; især artikel 5 giver i forbindelse med artikel 7 og 8 medlemsstaterne mulighed for uafhængigt af de generelle regler at fastsætte særlige betingelser for databehandling på specifikke områder og med hensyn til de særlige kategorier af de oplysninger, der omhandles i artikel 8;

(27) fysiske personer skal beskyttes såvel i forbindelse med elektronisk databehandling af oplysninger som i forbindelse med ikke-elektronisk behandling; omfanget af beskyttelsen må i praksis ikke afhænge af de anvendte teknikker, da der ellers vil være alvorlig risiko for omgåelse; for så vidt angår manuel behandling omfatter dette direktiv dog kun registre og ikke sagsmapper, der ikke er strukturerede; navnlig skal indholdet af et register være struktureret efter bestemte kriterier vedrørende personer for at lette adgangen til personoplysningerne; i overensstemmelse med definitionen i artikel 2, litra c), kan de forskellige kriterier, der gør det muligt at bestemme de enkelte dele i en struktureret samling af personoplysninger, samt de forskellige kriterier for adgang til denne samling af

(23) medlemsstaterne er bemyndigede til at gennemføre beskyttelsen af personer såvel ved en generel lov om beskyttelse af personer i forbindelse med

- oplysninger defineres af hver enkelt medlemsstat; sagsmapper eller samlinger af sagsmapper eller deres forsider, som ikke er struktureret efter bestemte kriterier, hører under ingen omstændigheder ind under dette direktivs anvendelsesområde;
- (28) enhver behandling af personoplysninger skal udføres rimeligt og lovligt i forhold til de registrerede; oplysninger, der behandles, skal være tilstrækkelige, relevante og nødvendige i forhold til behandlingsformålene; behandlingsformålene skal være udtrykkeligt angivet, legitime og skal fastlægges ved indsamlingen af oplysningerne; behandlingsformål, der fastlægges senere end indsamlingen, må ikke være uforenelige med de oprindeligt angivne formål;
- (29) senere behandling af personoplysninger navnlig i historisk, statistisk eller videnskabeligt øjemed er generelt ikke uforenelig med de formål, som den tidligere indsamling af oplysningerne havde, såfremt medlemsstaterne giver de fornødne garantier; disse garantier skal især udelukke, at oplysningerne bliver anvendt til at underbygge foranstaltninger eller afgørelser, der træffes over for en bestemt person;
- (30) for at være lovlig skal en behandling af personoplysninger desuden bero på den registreredes samtykke eller være nødvendig med henblik på indgåelse eller opfyldelse af en kontrakt, der har bindende virkning for den registrerede, eller være begrundet i et lovkrav, i udførelsen af opgaver i almenhedens interesse, i udøvelsen af embedsmyndighed eller i en persons legitime interesse, medmindre den registreredes interesser, grundlæggende rettigheder og frihedsrettigheder går forud herfor; med særligt henblik på at tilgode de involverede interesser ligeligt og samtidig sikre en effektiv konkurrence kan medlemsstaterne fastsætte nærmere bestemmelser om, på hvilke betingelser anvendelse og videregivelse af personoplysninger til tredjemand kan finde sted i forbindelse med legitime aktiviteter udøvet af virksomheder og andre organer som led i den daglige drift; de kan ligeledes fastsætte nærmere bestemmelser om, på hvilke betingelser videregivelse af personoplysninger til tredjemand kan finde sted i forbindelse med markedsføring eller markedsundersøgelser, der udføres af velgørende organisationer eller andre sammenslutninger eller stiftelser, f. eks. af politisk karakter, under overholdelse af bestemmelser, som har til formål at give den registrerede mulighed for uden begrundelse og udgifter at gøre indsigelse mod, at sådanne oplysninger behandles;
- (31) behandling af personoplysninger, der har til formål at beskytte et hensyn af fundamental betydning for den registreredes liv, anses ligeledes for lovlig;
- (32) medlemsstaterne træffer afgørelse om, hvorvidt den registeransvarlige, der udfører en opgave i samfundets interesse eller henhørende under offentlig myndighedsudøvelse, skal være en offentlig myndighed eller en anden offentligretlig eller privatretlig person, f. eks. en faglig sammenslutning;
- (33) oplysninger, som ifølge deres art kan krænke de grundlæggende frihedsrettigheder eller privatlivets fred, må ikke gøres til genstand for behandling uden den registreredes udtrykkelige samtykke; der skal dog udtrykkeligt gives mulighed for undtagelser fra dette forbud for at imødekomme visse behov, navnlig i sådanne tilfælde, hvor databehandlingen udføres med bestemte sundhedsmæssige formål og af personer, der er underkastet tavshedspligt, eller i forbindelse med visse foreningers eller stiftelsers legitime aktiviteter, hvis formål er at sikre udøvelsen af grundlæggende frihedsrettigheder;
- (34) når hensynet til vigtige samfundsmæssige interesser berettiger det, skal medlemsstaterne ligeledes kunne fravige forbuddet mod at behandle følsomme kategorier af data på områder som f. eks. folkesundhed og social sikring — navnlig for at sikre kvaliteten og rentabiliteten af de procedurer, der anvendes i forbindelse med ansøgninger om ydelser og tjenester inden for en sygesikringsordning — videnskabelig forskning og offentlig statistik; det påhviler imidlertid medlemsstaterne at sørge for de fornødne specifikke garantier for beskyttelsen af det enkelte menneskes grundlæggende rettigheder og privatliv;
- (35) offentlige myndigheders behandling af personoplysninger for officielt anerkendte religiøse sammenslutninger for at opfylde mål, der er fastsat i forfatningsretten eller i folkeretten, udføres af hensyn til vigtige samfundsmæssige interesser;
- (36) hvis det i forbindelse med afholdelse af valg i visse medlemsstater er nødvendigt, for at det demokratiske system kan fungere, at politiske partier indsamler oplysninger om enkeltpersoners politiske holdning, kan behandling af sådanne oplysninger tillades af hensyn til varetagelsen af vigtige samfundsmæssige interesser, forudsat, at der fastsættes bestemmelser om de fornødne garantier;
- (37) der bør fastsættes undtagelser fra eller begrænsninger af visse bestemmelser i dette direktiv i forbindelse med behandling af personoplysninger i journalistisk øjemed eller med henblik på kunstnerisk eller litterær virksomhed, navnlig på det audiovisuelle område, for så vidt sådanne undtagelser er

nødvendige for at forene det enkelte menneskes grundlæggende rettigheder med ytringsfriheden, herunder retten til at modtage og give oplysninger, som fastslået bl. a. i artikel 10 i den europæiske konvention til beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder; det påhviler derfor medlemsstaterne med henblik på afvejning mellem de grundlæggende rettigheder at fastsætte de nødvendige undtagelser og begrænsninger for så vidt angår de generelle foranstaltninger vedrørende lovligheden af behandling af oplysninger, foranstaltningerne til overførsel af oplysninger til tredjelande samt tilsynsmyndighedernes beføjelser. Dette må dog ikke føre til, at medlemsstaterne fastsætter undtagelser fra de foranstaltninger, der tager sigte på at garantere behandlingssikkerheden. Der bør endvidere gives den kontrolmyndighed, der er ansvarlig for dette område, i det mindste visse efterfølgende beføjelser, som f. eks. beføjelsen til med jævne mellemrum at offentliggøre en rapport eller at indbringe sager for de retslige myndigheder;

- (38) en rimelig behandling af oplysninger forudsætter, at de registrerede kan få kendskab til en behandlings eksistens og, når der indsamles oplysninger hos dem, kan få nøjagtig og fyldestgørende oplysninger med hensyn til de nærmere omstændigheder ved indsamlingen;
- (39) visse behandlinger vedrører oplysninger, som den ansvarlige ikke har indsamlet direkte hos den registrerede; endvidere kan der berettiget videregives oplysninger til tredjemand, selv om dette ikke var hensigten, da oplysningerne blev indsamlet hos den registrerede; i disse tilfælde skal den pågældende underrettes, når oplysningerne registreres, eller senest når oplysningerne første gang videregives til tredjemand;
- (40) det er imidlertid ikke nødvendigt at pålægge en sådan underretningspligt, hvis den registrerede allerede er bekendt med de registrerede oplysninger, eller hvis registreringen eller videregivelsen udtrykkeligt er fastsat i loven, eller hvis det viser sig umuligt eller uforholdsmæssigt vanskeligt at underrette den pågældende, hvilket kan være tilfældet i forbindelse med behandlinger i historisk, statistisk eller videnskabeligt øjemed; i denne forbindelse kan der tages hensyn til antallet af registrerede, oplysningernes alder samt de kompensatoriske foranstaltninger, der kan træffes;
- (41) enhver skal have ret til indsigt i de oplysninger om sig selv, som gøres til genstand for behandling, så den pågældende kan forvisse sig om oplysningernes rigtighed og behandlingens lovlighed; af samme årsag skal enhver have ret til at kende den logik, der ligger bag edb-behandlingen af oplysningerne om sig selv, i det mindste i forbindelse med edb-

-baserede afgørelser, som omhandlet i artikel 15, stk. 1; denne ret må ikke krænke forretningshemmeligheden eller den intellektuelle ejendomsret, navnlig den ophavsret, som programmerne er beskyttet af; dette må dog ikke resultere i, at den registrerede nægtes alle oplysninger;

- (42) medlemsstaterne kan af hensyn til den registreredes interesser eller med henblik på at beskytte andres rettigheder og frihedsrettigheder begrænse retten til indsigt og til underretning; de kan f. eks. fastsætte, at adgang til medicinske oplysninger kun kan finde sted via en person, der udøver en profession inden for sundhedsvæsenet;
- (43) medlemsstaterne kan ligeledes indskrænke retten til indsigt og underretning samt visse af den registeransvarliges forpligtelser, såfremt dette er nødvendigt af hensyn til statens sikkerhed, forsvaret, den offentlige sikkerhed eller væsentlige økonomiske og finansielle interesser i medlemsstaten eller Unionen samt efterforskning og retsforfølgning i straffesager eller i forbindelse med brud på etiske regler for lovregulerede erhverv; undtagelser og begrænsninger bør omfatte kontrol-, tilsyns- og reguleringsopgaver, der er nødvendige på de tre sidstnævnte områder vedrørende den offentlige sikkerhed, de økonomiske og finansielle interesser og retsforfølgning i straffesager; dette berører ikke det berettigede i undtagelser og begrænsninger af hensyn til statens sikkerhed eller forsvaret;
- (44) medlemsstaterne kan i medfør af fællesskabsrettens bestemmelser blive nødt til at fravige bestemmelserne i dette direktiv vedrørende indsigt, underretning af de registrerede og oplysningernes kvalitet for at sikre visse af ovenstående mål;
- (45) hvor behandling af personoplysninger kan foregå fuldt lovligt i almenvellets interesse, af hensyn til offentlig myndighedsudøvelse eller i en persons legitime interesse, bør enhver ikke desto mindre være berettiget til, hvis han på grund af egne særlige forhold har tungtvejende og legitime grunde hertil, at gøre indsigelse mod, at oplysningerne om ham selv gøres til genstand for behandling; medlemsstaterne har imidlertid mulighed for at vedtage nationale bestemmelser om det modsatte;
- (46) beskyttelsen af de registreredes rettigheder og frihedsrettigheder i forbindelse med behandling af personoplysninger forudsætter, at der træffes de

- fornødne tekniske og organisatoriske foranstaltninger både under selve udformningen og under iværksættelsen af en behandling, navnlig for at varetage sikkerheden og derved forhindre enhver form for ubeføjet behandling; det påhviler medlemsstaterne at sørge for, at de registeransvarlige overholder disse foranstaltninger; disse foranstaltninger skal under hensyn til det aktuelle tekniske niveau og de omkostninger, som er forbundet med deres iværksættelse, tilvejebringe et tilstrækkeligt sikkerhedsniveau i forhold til de risici, som behandlingen indebærer, og arten af de oplysninger, der skal beskyttes;
- (47) nar en meddelelse, der indeholder personoplysninger, fremsendes via en telekommunikations- eller elektronisk posttjeneste, hvis eneste formål er at sende meddelelser af denne type, er det den person, som er ophavsmand til meddelelsen, og ikke den person, der tilbyder tjenesten, der normalt vil blive betragtet som ansvarlig for behandlingen af de personoplysninger, der er indeholdt i meddelelsen; de personer, som udbyder disse tjenester, vil dog normalt blive betragtet som ansvarlige for behandlingen af de supplerende personoplysninger, der er nødvendige for tjenestens udførelse;
- (48) anmeldelsesprocedurerne tager sigte på at gøre en behandlings formål samt dens vigtigste karakteristika offentlig kendt med henblik på kontrol af behandlingens overholdelse af de nationale bestemmelser, der vedtages til gennemførelse af dette direktiv;
- (49) for at undgå overflødige administrative formaliteter kan medlemsstaterne fastsætte fritagelser for og lempelser af anmeldelsespligten for behandlinger, der ikke vil kunne krænke de registreredes rettigheder og frihedsrettigheder, og som er i overensstemmelse med en retsakt, der er udstedt af en medlemsstat, og som fastsætter begrænsningerne herfor; medlemsstaten kan ligeledes give mulighed for forenklet anmeldelse eller fritagelse for anmeldelse, hvor en person med ansvar for databeskyttelse, der udpeges af den registeransvarlige, har kunnet fastslå, at den foretagne behandling ikke vil kunne krænke de registreredes rettigheder og frihedsrettigheder; den person, der har ansvar for databeskyttelse, skal, uanset om han er ansat hos den registeransvarlige eller ej, være i stand til at udøve sit hverv i fuld uafhængighed;
- (50) der kan fastsættes fritagelse for anmeldelse eller forenklet anmeldelse i forbindelse med behandlinger, hvis eneste formål er at føre registre, som er udarbejdet i henhold til national ret med henblik på at stille oplysninger til rådighed for offentligheden eller for personer, der kan godtgøre en legitim interesse heri;
- (51) den omstændighed, at den registeransvarlige er omfattet af den forenkledede anmeldelsespligt eller fritaget for anmeldelsespligt, fritager ikke den registeransvarlige for de øvrige forpligtelser, der følger af dette direktiv;
- (52) efterfølgende kontrol fra myndighedernes side skal i den forbindelse generelt betragtes som tilstrækkelig;
- (53) dog vil visse behandlinger på grund af deres art, omfang eller formål kunne indebære en særlig risiko for at krænke de registreredes rettigheder og frihedsrettigheder, f. eks. behandlinger, der har til formål at udelukke den registrerede fra at udøve en ret, modtage en ydelse eller opna en kontrakt, eller som indebærer anvendelse af ny teknologi; medlemsstaterne må, hvis de ønsker det, præcisere denne risiko i deres lovgivning;
- (54) i forhold til alle de behandlinger, der iværksættes i samfundet, skulle det antal behandlinger, der indebærer en særlig risiko, være meget begrænset; medlemsstaterne skal fastsætte bestemmelser om, at tilsynsmyndigheden eller den person, der har ansvar for databeskyttelse, i samråd med tilsynsmyndigheden skal foretage en kontrol af disse behandlinger, inden de iværksættes; tilsynsmyndigheden kan, efter at kontrollen er foretaget, og i overensstemmelse med den nationale lovgivning udtale sig om eller give tilladelse til den pågældende behandling; den forudgående kontrol kan også foretages som led i udarbejdelsen af en lov, der vedtages af det nationale parlament, eller af en anden foranstaltning med hjemmel i en sådan lov, som fastlægger karakteren af behandlingen og fastsætter de fornødne garantier;
- (55) krænker den registeransvarlige en registrerets rettigheder, skal der i medlemsstaternes lovgivning gives adgang til at indbringe sagen for en retsinstans; personer, som lider skade som følge af en ulovlig behandling, skal have ret til erstatning fra den registeransvarlige; denne kan fritages for erstatningsansvar, hvis det bevises, at han ikke er skyld i den forvoldte skade, navnlig hvis der kan henvises til en fejl fra den registreredes side eller et tilfælde af force majeure; der skal iværksættes sanktioner over for såvel privatretlige som offentlige personer, der overtræder nationale bestemmelser vedtaget med henblik på gennemførelsen af dette direktiv;
- (56) strømmen af personoplysninger på tværs af landegrænserne er nødvendig af hensyn til udbygningen af den internationale samhandel; den beskyttelse, der ved dette direktiv garanteres personer inden for Fællesskabet, er ikke til hinder for, at der videregår

- ves personoplysninger til tredjelande, for så vidt disse sikrer et tilstrækkeligt beskyttelsesniveau; vurderingen af, om beskyttelsesniveauet i et tredjeland er tilstrækkeligt, skal foretages på grundlag af samtlige de forhold, der har indflydelse på en videregivelse eller en type videregivelse af oplysninger;
- (57) hvis et tredjeland derimod ikke sikrer et tilstrækkeligt beskyttelsesniveau, skal videregivelse af personoplysninger til det pågældende land forbydes;
- (58) der skal dog kunne undtages fra dette forbud under bestemte omstændigheder, hvor den registrerede har meddelt sit samtykke, hvor videregivelsen er nødvendig i forbindelse med en kontrakt eller en retssag, hvor beskyttelsen af væsentlige samfundsinteresser kræver det, f.eks. ved international udveksling af oplysninger mellem skatte- eller toldforvaltninger eller mellem socialsikringsmyndigheder, eller hvor videregivelsen sker fra et register, der er oprettet ved lov, og som offentligheden eller personer med en legitim interesse heri skal kunne konsultere; en sådan videregivelse bør ikke omfatte alle oplysningerne eller hele kategorier af oplysninger i dette register; når et register er beregnet til at blive konsulteret af personer, der har en legitim interesse heri, bør videregivelse kun ske på anmodning af disse personer, eller hvis de selv er modtageren;
- (59) der kan træffes særlige foranstaltninger til at afhjælpe et utilstrækkeligt beskyttelsesniveau i et tredjeland, hvis den registeransvarlige stiller de fornødne garantier; endvidere skal der fastsættes bestemmelser om forhandlingsprocedurer mellem Fællesskabet og de pågældende tredjelande;
- (60) videregivelse til tredjelande må under alle omstændigheder kun finde sted under fuld overholdelse af de bestemmelser, som medlemsstaterne vedtager i medfør af dette direktiv, særlig artikel 8;
- (61) medlemsstaterne og Kommissionen skal inden for deres respektive kompetenceområder opfordre de berørte erhvervskredse til at udarbejde adfærdsregler med henblik på, under hensyn til de særlige former for behandling, der udføres i bestemte sektorer, at fremme iværksættelsen af dette direktiv under overholdelse af de bestemmelser, medlemsstaterne har truffet til gennemførelse deraf;
- (62) oprettelsen af en uafhængig tilsynsmyndighed i hver medlemsstat har afgørende betydning for beskyttelsen af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger;
- (63) denne myndighed skal tildeles de fornødne beføjelser til at varetage denne opgave, herunder undersøgelses- og interventionsbeføjelser, navnlig når det drejer sig om klager, samt beføjelse til at indbringe sager for en retsinstans; myndigheden skal bidrage til at tilvejebringe gennemsigtighed i de databehandlinger, der udføres i den medlemsstat, hvorunder den hører;
- (64) tilsynsmyndighederne i de enkelte medlemsstater skal yde hinanden bistand i forbindelse med varetagelsen af deres opgaver for at sikre, at beskyttelsesreglerne overholdes fuldt ud overalt i Den Europæiske Union;
- (65) der skal på fællesskabsplan nedsættes en arbejdsgruppe om beskyttelse af personer i forbindelse med behandling af personoplysninger; gruppen skal være fuldt uafhængig i udøvelsen af sine funktioner; i kraft af denne uafhængighed skal den rådgive Kommissionen og navnlig bidrage til, at de nationale regler, der vedtages til gennemførelse af dette direktiv, anvendes ensartet;
- (66) for så vidt angår videregivelse af oplysninger til tredjelande, er det nødvendigt at tillægge Kommissionen beføjelse til at udstede gennemførelsesbestemmelser og indføre en procedure i henhold til retningslinjerne i Rådets afgørelse nr. 87/373/EEF⁽¹⁾ for at kunne anvende dette direktiv;
- (67) Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen næde den 20. december 1994 til enighed om en modus vivendi vedrørende gennemførelsesforanstaltningerne til retsakter vedtaget efter fremgangsmaden i artikel 189 B i EF-traktaten;
- (68) de principper om beskyttelse af personers rettigheder og frihedsrettigheder, og navnlig retten til privatlivets fred, i forbindelse med behandling af personoplysninger, som opstilles i dette direktiv, vil for visse sektors vedkommende kunne suppleres med eller præciseres i særregler, der skal være i overensstemmelse med disse principper;
- (69) der bør gives medlemsstaterne en frist på højst tre år regnet fra datoen for ikrafttrædelsen af de nationale foranstaltninger, der træffes til gennemførelse af dette direktiv, for at de gradvis kan bringe de nye nationale bestemmelser i anvendelse på samtlige behandlinger, der allerede er iværksat; af hensyn til en omkostningsbevidst gennemførelse

⁽¹⁾ EFT nr. L 197 af 18. 7. 1987, s. 33.

indrømmes der medlemsstaterne en yderligere periode, der udløber tolv år efter datoen for vedtagelsen af dette direktiv, til at sikre, at eksisterende ikke-elektroniske registre bringes i overensstemmelse med visse af direktivets bestemmelser; data, der er indeholdt i disse registre, og som behandles manuelt i denne udvidede overgangsperiode, skal dog på det tidspunkt, hvor de er genstand for en sådan yderligere behandling, være bragt i overensstemmelse med disse bestemmelser;

- (70) den registrerede skal ikke på ny give sit samtykke, for at den registeransvarlige efter ikrafttrædelsen af de nationale bestemmelser i forbindelse med gennemførelsen af dette direktiv kan fortsætte behandlingen af fødsomme oplysninger, når denne er nødvendig for udførelsen af en kontrakt, der er indgaaet

på grundlag af frit og informeret samtykke inden ikrafttrædelsen af ovennævnte bestemmelser;

- (71) dette direktiv er ikke til hinder for, at en medlemsstat vedtager regler for markedsføring, der henviser sig til forbrugere, der er bosiddende på dens område, for så vidt sådanne regler ikke berører beskyttelsen af personer i forbindelse med behandlingen af personoplysninger;
- (72) dette direktiv giver mulighed for, at der i gennemførelsen af dets bestemmelser kan tages hensyn til princippet om aktindsigt i offentlige dokumenter —

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

KAPITEL I

ALMINDELIGE BESTEMMELSER

Artikel 1

Direktivets formål

1. Medlemsstaterne sikrer i overensstemmelse med dette direktiv beskyttelsen af fysiske personers grundlæggende rettigheder og frihedsrettigheder, især retten til privatlivets fred, i forbindelse med behandling af personoplysninger.

2. Medlemsstaterne må ikke af grunde, der har forbindelse med den i stk. 1 foreskrevne beskyttelse, indskrænke eller forbyde fri udveksling af personoplysninger mellem medlemsstaterne.

personoplysninger gøres til genstand for, f. eks. indsamling, registrering, systematisering, opbevaring, tilpasning eller ændring, selektion, søgning, brug, videregivelse ved transmission, formidling eller enhver anden form for overladelse, sammenstilling eller samkøring samt blokering, slettelse eller tilintetgørelse

- c) »register med personoplysninger« (»register«) enhver struktureret samling af personoplysninger, der er tilgængelige efter bestemte kriterier, hvad enten denne samling er placeret centralt, decentralt eller er fordelt på et funktionsbestemt eller geografisk grundlag

Artikel 2

Definitioner

I dette direktiv forstås ved:

- a) »personoplysninger« enhver form for information om en identificeret eller identificerbar fysisk person (»den registrerede«); ved identificerbar person forstås en person, der direkte eller indirekte kan identificeres, bl. a. ved et identifikationsnummer eller et eller flere elementer, der er særlige for denne persons fysiske, fysiologiske, psykiske, økonomiske, kulturelle eller sociale identiteter
- b) »behandling af personoplysninger« (»behandling«) enhver operation eller række af operationer — med eller uden brug af elektronisk databehandling — som

- d) »den registeransvarlige« den fysiske eller juridiske person, offentlige myndighed, institution eller ethvert andet organ, der alene eller sammen med andre afgør, til hvilket formål og med hvilke hjælpemidler der må foretages behandling af personoplysninger; er formålet med og hjælpemidlerne ved behandlingen fastlagt ved nationale love eller forskrifter eller på fællesskabsplan, kan den registeransvarlige, eller de specifikke kriterier for udpegelse af denne, angives i den pagældende nationale ret eller i fællesskabsretten

- e) »registerfører« den fysiske eller juridiske person, offentlige myndighed, institution eller ethvert andet organ, der behandler personoplysninger på den registeransvarliges vegne

- f) »tredjemand« enhver anden fysisk eller juridisk person, offentlig myndighed, institution eller ethvert andet organ end den registrerede, den registeransvarlige, registerføreren og de personer under den registeransvarliges eller registerførerens direkte myndighed, der er beføjet til at behandle oplysningerne
- g) »modtager« den fysiske eller juridiske person, offentlige myndighed, institution eller ethvert andet organ, hvortil oplysningerne meddeles, uanset om der er tale om en tredjemand; myndigheder, som vil kunne få meddelt oplysninger som led i en isoleret forespørgsel, betragtes ikke som modtagere
- h) »den registreredes samtykke« enhver frivillig, specifik og informeret viljetilkendegivelse, hvorved den registrerede indvilliger i, at personoplysninger, der vedrører den pågældende selv, gøres til genstand for behandling.

Artikel 3

Anvendelsesområde

1. Dette direktivs bestemmelser anvendes på behandling af personoplysninger, der helt eller delvis foretages ved hjælp af edb, samt på ikke-elektronisk behandling af personoplysninger, der er eller vil blive indeholdt i et register.
2. Dette direktiv gælder ikke for sådan behandling af personoplysninger,
 - som iværksættes med henblik på udøvelse af aktiviteter, der ikke er omfattet af fællesskabsretten, som f.eks. de aktiviteter, der er fastsat i afsnit V og VI i traktaten om Den Europæiske Union, og under ingen omstændigheder for behandling, der vedrører den offentlige sikkerhed, forsvar, statens sikkerhed (herunder statens økonomiske interesser, når behandlin-

gen er forbundet med spørgsmål vedrørende statens sikkerhed) og statens aktiviteter på det strafferetlige område

- som foretages af en fysisk person med henblik på udøvelse af rent personlige eller familiemæssige aktiviteter.

Artikel 4

Gældende national ret

1. Medlemsstaterne anvender de nationale bestemmelser, de vedtager til gennemførelse af dette direktiv, på behandling af personoplysninger:
 - a) der foretages som led i en virksomheds eller et organs aktiviteter inden for den medlemsstats område, hvor den registeransvarlige er etableret; en registeransvarlig, som er etableret på flere medlemsstaters område, skal træffe de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at hver af disse virksomheder eller organer opfylder kravene i den gældende nationale lovgivning
 - b) der foretages af en registeransvarlig, der ikke er etableret på den pågældende medlemsstats område, men på et sted, hvor dens nationale lovgivning gælder i henhold til folkeretten
 - c) der foretages af en registeransvarlig, der ikke er etableret på Fællesskabets område, og som med henblik på behandling af personoplysninger anvender midler, der er sig elektroniske eller ikke-elektroniske, som befinder sig på den pågældende medlemsstats område, medmindre disse midler kun benyttes med henblik på forsendelse gennem Det Europæiske Fællesskabs område.
2. I det i stk. 1, litra c), omhandlede tilfælde udpeger den registeransvarlige en repræsentant, der er etableret på den pågældende medlemsstats område, uden at dette i øvrigt berører eventuelle retslige skridt mod den registeransvarlige selv.

KAPITEL II

ALMINDELIGE BETINGELSER FOR LOVLIG BEHANDLING AF PERSONOPLYSNINGER

Artikel 5

Medlemsstaterne præciserer i henhold til bestemmelserne i dette kapitel, på hvilke betingelser behandling af personoplysninger er lovlig.

AFDELING I

PRINCIPPER VEDRØRENDE OPLYSNINGERNES
PALIDELIGHED

Artikel 6

1. Medlemsstaterne fastsætter bestemmelser om, at personoplysninger

- a) skal behandles rimeligt og lovligt
- b) skal indsamles til udtrykkeligt angivne og legitime formål, samt at senere behandling heraf ikke må være uforenelig med disse formål; senere behandling af oplysninger i historisk, statistisk eller videnskabeligt øjemed anses ikke for at være uforenelig med disse formål, såfremt medlemsstaterne giver de fornødne garantier
- c) skal være relevante og tilstrækkelige og ikke omfatte mere end, hvad der kræves til opfyldelse af de formål, hvortil de indsamles, og til de formål, hvortil de senere behandles
- d) skal være korrekte og om nødvendigt ajourførte; der skal tages ethvert rimeligt skridt til at slette eller berigtige oplysninger, der er urigtige eller ufuldstændige i forhold til det formål, hvortil de indsamles, eller i forbindelse med hvilke de behandles på et senere tidspunkt
- e) ikke må opbevares på en måde, der giver mulighed for at identificere de registrerede i et længere tidsrum end det, der er nødvendigt af hensyn til de formål, hvortil de indsamles, eller i forbindelse med hvilke de behandles på et senere tidspunkt. Medlemsstaterne fastsætter de fornødne garantier for personoplysninger, der i historisk, statistisk eller videnskabeligt øjemed opbevares længere end i ovennævnte periode.

2. Det påhviler den registeransvarlige at sikre, at bestemmelserne i stk. 1 overholdes.

AFDELING II

PRINCIPPER VEDRØRENDE GRUNDLAGET FOR
BEHANDLING AF OPLYSNINGER

Artikel 7

Medlemsstaterne fastsætter bestemmelser om, at behandling af personoplysninger kun må finde sted hvis:

- a) der ikke hersker tvivl om, at den registrerede har givet sit samtykke, eller
- b) behandlingen er nødvendig af hensyn til opfyldelsen af en kontrakt, som den registrerede er part i, eller af hensyn til gennemførelse af foranstaltninger, der træffes på dennes anmodning forud for indgåelsen af en sådan kontrakt, eller
- c) behandlingen er nødvendig for at overholde en retlig forpligtelse, som gælder for den registeransvarlige, eller

d) behandlingen er nødvendig for at beskytte den registreredes vitale interesser, eller

e) behandlingen er nødvendig af hensyn til udførelsen af en opgave i samfundets interesse eller henhørende under offentlig myndighedsudøvelse, som den registeransvarlige eller en tredjemand, til hvem oplysningerne videregives, har fået palagt, eller

f) behandlingen er nødvendig, for at den registeransvarlige eller den tredjemand eller de tredjemænd, til hvem oplysningerne videregives, kan forfølge en legitim interesse, medmindre den registreredes interesser eller de grundlæggende rettigheder og frihedsrettigheder, der skal beskyttes i henhold til artikel 1, stk. 1, i dette direktiv, går forud herfor.

AFDELING III

SÆRLIGE KATEGORIER AF BEHANDLINGER

Artikel 8

Behandlinger, der vedrører særlige kategorier af
oplysninger

1. Medlemsstaterne forbyder behandling af personoplysninger om racemæssig eller etnisk baggrund, politisk, religiøs eller filosofisk overbevisning, fagforeningsmæssigt tilhørsforhold og oplysninger om helbredsforhold og seksuelle forhold.

2. Stk. 1 finder ikke anvendelse, hvis

- a) den registrerede udtrykkeligt har givet sit samtykke til en sådan behandling, medmindre det i medlemsstatens lovgivning fastsættes, at det i stk. 1 omhandlede forbud ikke kan hæves ved den registreredes samtykke, eller
- b) behandlingen er nødvendig for overholdelsen af den registeransvarliges arbejdsretlige forpligtelser og specifikke rettigheder, for så vidt den er tilladt ifølge nationale lovbestemmelser, som fastsætter de fornødne garantier, eller
- c) behandlingen er nødvendig for at beskytte den registreredes eller en anden persons vitale interesser i tilfælde, hvor den pågældende ikke fysisk eller juridisk er i stand til at give sit samtykke, eller
- d) behandlingen foretages af en stiftelse, en forening eller et andet almennyttigt organ, hvis sigte er af politisk, filosofisk, religiøs eller faglig art, som led i organets legitime aktiviteter og med de fornødne garantier, på betingelse af, at behandlingen alene vedrører organets medlemmer eller personer, der på grund af organets

formål er i regelmæssig kontrakt hermed, og at oplysningerne ikke videregives til tredjemand uden den registreredes samtykke, eller

- e) behandlingen vedrører oplysninger, som klart offentliggøres af den registrerede, eller er nødvendig for, at et retskrav kan fastlægges, gøres gældende eller forsvares.

3. Stk. 1 finder ikke anvendelse, hvis behandlingen af oplysningerne er nødvendig med henblik på forebyggende medicin, medicinsk diagnose, sygepleje eller patientbehandling eller forvaltning af læge- og sundhedstjenester, og hvis behandlingen af disse oplysninger foretages af en erhvervsudøvende i sundhedssektoren, der i henhold til den nationale lovgivning eller til regler, der er fastsat af kompetente nationale organer, har tavshedspligt, eller af en anden person med tilsvarende tavshedspligt.

4. Med forbehold af, at der gives tilstrækkelige garantier, kan medlemsstaterne af grunde, der vedrører hensynet til vigtige samfundsmæssige interesser, fastsætte andre undtagelser end dem, der er nævnt i stk. 2, enten ved national lovgivning eller ved en afgørelse truffet af tilsynsmyndigheden.

5. Behandling af oplysninger om lovovertrædelser, straffedomme eller sikkerhedsforanstaltninger må kun foretages under kontrol af en offentlig myndighed, eller hvis der gælder tilstrækkelige, specifikke garantier i medfør af den nationale lovgivning med forbehold af de undtagelser, som medlemsstaten kan fastsætte på grundlag af nationale lovbestemmelser, hvorefter der gives tilstrækkelige, specifikke garantier. Et fuldstændigt register over straffedomme må dog kun føres under kontrol af en offentlig myndighed.

Medlemsstaterne kan fastsætte bestemmelser om, at behandling af oplysninger vedrørende administrative sanktioner eller civile retssager ligeledes skal foretages under en offentlig myndigheds kontrol.

6. Undtagelser fra stk. 1 som omhandlet i stk. 4 og 5 meddeles til Kommissionen.

7. Medlemsstaterne bestemmer, på hvilke betingelser et nationalt identifikationsnummer eller andre almene midler til identifikation kan gøres til genstand for behandling.

Artikel 9

Behandling af personoplysninger og ytringsfriheden

Medlemsstaterne fastsætter i forbindelse med behandling af personoplysninger, der udelukkende finder sted i journalistisk øjemed eller med henblik på kunstnerisk eller litterær virksomhed, kun fritagelser eller undtagelser fra bestemmelserne i dette kapitel og i kapitel IV og VI, for

sa vidt som de er nødvendige for at forene retten til privatlivets fred med reglerne for ytringsfrihed.

AFDELING IV

OPLYSNINGSPLIGT OVER FOR DEN REGISTREREDE

Artikel 10

Oplysningspligt ved indsamling af oplysninger hos den registrerede

Medlemsstaterne fastsætter bestemmelser om, at den registeransvarlige eller dennes repræsentant skal give den person, hos og om hvem der indsamles oplysninger, mindst følgende informationer, medmindre den pagældende allerede er bekendt hermed, og for sa vidt som disse yderligere informationer, under hensyn til de særlige omstændigheder hvorunder oplysningerne indsamles, er nødvendige for at sikre den registrerede en rimelig behandling af oplysningerne:

- a) den registeransvarliges og eventuelt dennes repræsentants identitet
- b) formalene med den behandling, hvortil oplysningerne er bestemt
- c) alle yderligere informationer som f. eks.
 - modtagerne eller kategorierne af modtagere
 - om det er obligatorisk eller frivilligt at besvare spørgsmålene samt mulige følger af ikke at svare
 - hvorvidt der gives ret til at få indsigt i og foretage berigtigelse af de oplysninger, der vedrører den registrerede.

Artikel 11

Oplysningspligt, når oplysningerne ikke er indsamlet hos den registrerede

1. Når oplysningerne ikke er indsamlet hos den registrerede, fastsætter medlemsstaterne bestemmelser om, at den registeransvarlige eller dennes repræsentant allerede ved registreringen af oplysningerne, eller senest når oplysningerne første gang videregives til tredjemand, skal give den registrerede mindst følgende informationer, medmindre den pagældende allerede er bekendt hermed, og for sa vidt som disse yderligere informationer, under hensyn til de særlige omstændigheder hvorunder oplysningerne indsamles, er nødvendige for at sikre den registrerede en rimelig behandling af oplysningerne:

- a) den registeransvarliges og eventuelt dennes repræsentants identitet
- b) formalene med behandlingen

c) alle yderligere informationer som f. eks.

- hvilken type oplysninger det drejer sig om
- modtagerne eller kategorierne af modtagere
- hvorvidt der gives ret til at få indsigt i og foretage berigtigelse af de oplysninger, der vedrører den registrerede.

2. Bestemmelserne i stk. 1 finder ikke anvendelse, navnlig ikke når behandlingen foretages i statistisk øjemed eller til historiske eller videnskabelige forskningsformål, hvis underretning af den registrerede viser sig umulig eller er uforholdsmæssig vanskelig, eller registreringen eller videregivelsen af oplysningerne er udtrykkeligt fastsat ved lov. I sådanne tilfælde fastsætter medlemsstaterne de fornødne garantier.

AFDELING V

DEN REGISTREREDES RET TIL INDSIGT

Artikel 12

Ret til indsigt

Medlemsstaterne sikrer enhver registreret ret til hos den registeransvarlige

- a) frit og uhindret, med rimelige mellemrum og uden større ventetid eller større udgifter
- at få oplyst, om der behandles personoplysninger om den pågældende selv, samt mindst formålene med behandlingen, hvilken type oplysninger det drejer sig om, og modtagerne eller kategorierne af modtagere af oplysningerne
 - at få meddelt letforståelig information om, hvilke oplysninger der er omfattet af behandlingerne, samt enhver tilgængelig information om, hvorfra disse oplysninger stammer
 - at få at vide, hvilken logik der ligger bag edb-behandlingen af oplysningerne om den pågældende, i det mindste i forbindelse med edb-baserede afgørelser som omhandlet i artikel 15, stk. 1
- b) efter omstændighederne at få oplysninger, som ikke er blevet behandlet i overensstemmelse med dette direktiv, berigtiget, slettet eller blokeret, navnlig hvis de er ufuldstændige eller urigtige
- c) at få udvirket, at tredjemand, til hvem sådanne oplysninger er blevet videregivet, underrettes om enhver berigtigelse, sletning eller blokering, der er foretaget i overensstemmelse med litra b), medmindre underretning viser sig umulig eller er uforholdsmæssig vanskelig.

AFDELING VI

UNDTAGELSER OG BEGRÆNSNINGER

Artikel 13

Undtagelser og begrænsninger

1. Medlemsstaterne kan træffe lovmæssige foranstaltninger med henblik på at begrænse rækkevidden af de forpligtelser og rettigheder, der er omhandlet i artikel 6, stk. 1, artikel 10, artikel 11, stk. 1, samt artikel 12 og 21, hvis en sådan begrænsning er en nødvendig foranstaltning af hensyn til:

- a) statens sikkerhed
- b) forsvaret
- c) den offentlige sikkerhed
- d) forebyggelse, efterforskning, afsløring og retsforfølgning i straffesager eller i forbindelse med brud på etiske regler for lovregulerede erhverv
- e) væsentlige økonomiske eller finansielle interesser hos en medlemsstat eller Den Europæiske Union, herunder valuta-, budget- og skatteanliggender
- f) en kontrol-, tilsyns- eller reguleringsopgave, selv af midlertidig karakter, der er et led i den offentlige myndighedsudøvelse på de i litra c), d) og e) nævnte områder
- g) beskyttelsen af den registreredes interesser eller andres rettigheder og frihedsrettigheder.

2. Medlemsstaterne kan med forbehold af de fornødne lovhjemlede garantier, navnlig for at oplysningerne ikke anvendes til at træffe foranstaltninger eller afgørelser vedrørende bestemte personer, i tilfælde, hvor der klart ikke er nogen risiko for, at den registreredes ret til privatlivets fred krænkes, ved lov begrænse de i artikel 12 omhandlede rettigheder, hvis oplysningerne udelukkende behandles med videnskabelig forskning for øje eller kun opbevares i form af personoplysninger i det tidsrum, som kræves for at udarbejde statistikker.

AFDELING VII

DEN REGISTREREDES INDSIGELSESRET

Artikel 14

Den registreredes indsigelsesret

Medlemsstaterne indrømmer den registrerede ret til

- a) i det mindste i de i artikel 7, litra e) og f), omhandlede tilfælde af vægtige legitime grunde, der vedrører den pågældendes særlige situation, til enhver tid at gøre indsigelse mod, at personoplysninger om ham

selv gøres til genstand for behandling, medmindre andet er bestemt i den nationale lovgivning; i tilfælde af berettiget indsigelse må den af den registeransvarlige iværksatte behandling ikke længere omfatte de pågældende oplysninger

- b) efter anmodning og uden udgifter at modsætte sig en behandling af personoplysninger, der vedrører den pågældende, og som den registeransvarlige agter at foretage med henblik på markedsføring, eller at blive underrettet, inden personoplysningerne første gang videregives til tredjemand eller anvendes på tredjemands vegne med henblik på markedsføring, og udtrykkelig få tilbud om uden udgifter at gøre indsigelse mod en sådan videregivelse eller anvendelse.

Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at de registrerede er bekendt med den i littera b), første afsnit, omhandlede ret.

Artikel 15

Edb-behandlede individuelle afgørelser

1. Medlemsstaterne indrømmer enhver person ret til ikke at være undergivet afgørelser, der har retsvirkning for ham, eller som berører ham i væsentlig grad, og som alene er truffet på grundlag af edb-behandling af oplysninger, der er bestemt til at vurdere bestemte personlige forhold, såsom erhvervsevne, kreditværdighed, pålidelighed, adfærd osv.

2. Uden at dette berører de øvrige bestemmelser i dette direktiv, fastsætter medlemsstaterne bestemmelser om, at en person kan undergives en afgørelse af den art, der er omhandlet i stk. 1, når:

- a) den pågældende afgørelse træffes som led i indgåelsen eller opfyldelsen af en kontrakt, såfremt den registreredes anmodning om indgåelse eller opfyldelse af kontrakten er blevet efterkommet, eller der findes passende foranstaltninger til at beskytte den registreredes legitime interesser, som f.eks. mulighed for denne til at gøre sit synspunkt gældende, eller når
- b) den pågældende afgørelse er hjemlet i en lov, der indeholder bestemmelser til beskyttelse af den registreredes legitime interesser.

AFDELING VIII

FORTROLIGHED OG BEHANDLINGSSIKKERHED

Artikel 16

Behandlingernes fortrolige karakter

Enhver, der udfører arbejde under den registeransvarlige eller registerføreren, herunder registerføreren selv, og som

får adgang til personoplysninger, må kun behandle disse efter instruks fra den registeransvarlige, bortset fra tilfælde der er fastsat i lovgivningen.

Artikel 17

Behandlingssikkerhed

1. Medlemsstaterne fastsætter bestemmelser om, at den registeransvarlige skal iværksætte de fornødne tekniske og organisatoriske foranstaltninger til at beskytte personoplysninger mod hændelig eller ulovlig tilintetgørelse, mod hændeligt tab, mod forringelse, ubeføjet udbredelse eller ikke-autoriseret adgang, navnlig hvis behandlingen omfatter fremsendelser af oplysninger i et net, samt mod enhver anden form for ulovlig behandling.

Disse foranstaltninger skal under hensyn til det aktuelle tekniske niveau og de omkostninger, som er forbundet med deres iværksættelse, tilvejebringe et tilstrækkeligt sikkerhedsniveau i forhold til de risici, som behandlingen indebærer, og arten af de oplysninger, som skal beskyttes.

2. Medlemsstaterne fastsætter bestemmelser om, at den registeransvarlige, hvis oplysninger behandles for dennes regning, skal vælge en registerfører, som frembyder den fornødne garanti med hensyn til de tekniske sikkerhedsforanstaltninger og organisatoriske foranstaltninger, der skal træffes, og skal påse, at disse foranstaltninger overholdes.

3. Gennemførelse af en behandling ved en registerfører skal ske i henhold til en kontrakt eller et andet retligt bindende dokument mellem registerføreren og den registeransvarlige, hvori det navnlig fastsættes

- at registerføreren alene handler efter instruks fra den registeransvarlige
- at forpligtelserne i henhold til stk. 1, som fastlagt i lovgivningen i den medlemsstat, hvor registerføreren er etableret, ligeledes påhviler denne.

4. Med henblik på opbevaring af beviserne skal de dele i kontrakten eller det retlige dokument, der vedrører beskyttelse af oplysninger, og de krav, der vedrører de i stk. 1 omhandlede foranstaltninger, foreligge skriftligt eller i en anden tilsvarende form.

AFDELING IX

ANMELDELSE

Artikel 18

Anmeldespligt over for tilsynsmyndigheden

1. Medlemsstaterne fastsætter bestemmelser om, at den registeransvarlige eller dennes eventuelle repræsentant

forud for iværksættelsen af en behandling, der helt eller delvis udføres ved brug af elektronisk databehandling, eller en række sådanne behandlinger, hvis formål er identiske eller indbyrdes relaterede, skal foretage anmeldelse til den i artikel 28 omhandlede tilsynsmyndighed.

2. Medlemsstaterne må kun give mulighed for forenklet anmeldelse eller fritagelse for anmeldelse i følgende tilfælde og på følgende betingelser:

- medlemsstaterne anfører for de typer behandling, hvor det i betragtning af de behandlede oplysninger ikke er sandsynligt, at de registreredes rettigheder eller frihedsrettigheder krænkes, behandlingens formål, hvilke oplysninger eller typer oplysninger der behandles, hvilke registrerede eller kategorier af registrerede der er tale om, til hvilke modtagere eller kategorier af modtagere oplysningerne videregives, samt hvor længe oplysningerne opbevares, og/eller
- de registeransvarlige udpeger i overensstemmelse med den nationale lovgivning, som de er underlagt, en person med ansvar for beskyttelse af personoplysninger, som bl. a. har til opgave
- i fuld uafhængighed at sikre den interne anvendelse af de nationale bestemmelser, der er truffet i medfør af direktivet
- at føre et register over de behandlinger, der gennemføres af den registeransvarlige, og som omfatter de i artikel 21, stk. 2, omhandlede oplysninger

for på denne måde at sikre, at det er ikke sandsynligt, at de registreredes rettigheder og frihedsrettigheder vil kunne krænkes som følge af behandlingen.

3. Medlemsstaterne kan fastsætte, at stk. 1 ikke finder anvendelse på behandlinger, hvis eneste formål er at føre et register, der ifølge love eller administrative bestemmelser er beregnet til at informere offentligheden, og som er tilgængeligt for offentligheden generelt eller for personer, der kan godtgøre at have en legitim interesse heri.

4. Medlemsstaterne kan fritage de behandlinger, der er omhandlet i artikel 8, stk. 2, litra d), for anmeldelsespligt eller fastsætte en forenklet anmeldelse.

5. Medlemsstaterne kan bestemme, at ikke-elektroniske behandlinger af personoplysninger eller nogle af disse behandlinger skal anmeldes, eller foreskrive forenklet anmeldelse af sådanne behandlinger.

Artikel 19

Anmeldelsens indhold

1. Medlemsstaterne præciserer, hvilke oplysninger anmeldelsen skal indeholde. Anmeldelsen skal mindst indeholde følgende oplysninger:

- a) navn og adresse på den registeransvarlige og dennes eventuelle repræsentant
- b) behandlingens formål
- c) en beskrivelse af kategorien eller kategorierne af registrerede og af de oplysninger eller typer af oplysninger, der vedrører dem
- d) de modtagere eller kategorier af modtagere, som oplysningerne kan videregives
- e) påtænkte overførsler af oplysninger til tredjelande
- f) en generel beskrivelse, der giver mulighed for foreløbigt at vurdere, om foranstaltningerne med henblik på behandlingssikkerheden i henhold til artikel 17 er passende.

2. Medlemsstaterne præciserer, efter hvilke procedurer ændringer i de i stk. 1 omhandlede oplysninger skal anmeldes til tilsynsmyndigheden.

Artikel 20

Forudgående kontrol

1. Medlemsstaterne præciserer, hvilke behandlinger der kan indebære særlige risici for personers rettigheder og frihedsrettigheder, og sikrer, at disse behandlinger kontrolleres, inden de iværksættes.

2. En sådan forudgående kontrol foretages af tilsynsmyndigheden efter modtagelsen af anmeldelsen fra den registeransvarlige, eller den foretages af den person, der har ansvar for databeskyttelse, som i tvivlstilfælde skal høre tilsynsmyndigheden.

3. Medlemsstaterne kan også gennemføre en sådan kontrol som led i udarbejdelsen af en foranstaltning, der vedtages af det nationale parlament, eller af en anden foranstaltning med hjemmel i en sådan lov, som fastlægger karakteren af behandlingen og fastsætter de fornødne garantier.

Artikel 21

Behandlingernes offentlige tilgængelighed

1. Medlemsstaterne træffer foranstaltninger til at sikre, at behandlingerne er offentligt tilgængelige.

2. Medlemsstaterne fastsætter bestemmelser om, at tilsynsmyndigheden fører et register over de behandlinger, der er anmeldt i henhold til artikel 18.

Registret omfatter mindst de oplysninger, der er anført i artikel 19, stk. 1, litra a)–e).

omhandlede oplysninger til rådighed for enhver person, der anmoder herom.

Registret er offentligt tilgængeligt.

Medlemsstaterne kan fastsætte, at denne bestemmelse ikke finder anvendelse på behandlinger, hvis eneste formål er at føre et register, der ifølge love eller administrative bestemmelser er beregnet til at informere offentligheden, og som er tilgængeligt for offentligheden generelt eller for personer, der kan godtgøre at have en legitim interesse heri.

3. For så vidt angår behandlinger, som ikke er omfattet af anmeldelsespligt, fastsætter medlemsstaterne bestemmelser om, at de registeransvarlige eller enhver anden myndighed, som medlemsstaterne udpeger, på passende måde mindst skal stille de i artikel 19, stk. 1, litra a)–e),

KAPITEL III

RETSMIDLER, ANSVAR OG SANKTIONER

Artikel 22

Klageadgang

Uden at foregribe muligheden for at iværksætte administrativ klage, herunder for den tilsynsmyndighed, der er nævnt i artikel 28, inden forelæggelse for retsinstanser, fastsætter medlemsstaterne bestemmelser om, at enhver har ret til for en domstol at indbringe en klage over krænkelse af de rettigheder, der garanteres i henhold til de nationale love, der gælder for den pågældende behandling.

Artikel 23

Ansvar

1. Medlemsstaterne fastsætter bestemmelser om, at enhver, som har lidt skade som følge af en ulovlig behandling eller enhver anden handling, der er uforenelig med de nationale bestemmelser, der vedtages til gennemførelse af dette direktiv, har ret til erstatning for den forvoldte skade fra den registeransvarlige.

2. Den registeransvarlige kan helt eller delvis fritages for erstatningsansvar for skade, hvis han beviser, at han ikke er skyld i den begivenhed, der medførte skaden.

Artikel 24

Sanktioner

Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at dette direktiv gennemføres i fuldt omfang, og de fastsætter bl. a. de sanktioner, der skal finde anvendelse i tilfælde af overtrædelse af de bestemmelser, der vedtages til dette direktivs gennemførelse.

KAPITEL IV

VIDEREGIVELSE AF PERSONOPLYSNINGER TIL TREDJELANDE

Artikel 25

Principper

1. Medlemsstaterne fastsætter bestemmelser om, at videregivelse til et tredjeland af personoplysninger, der gøres til genstand for behandling, eller som skal gøres til genstand for behandling efter videregivelsen, kun må finde sted, hvis det pågældende tredjeland sikrer et

tilstrækkeligt beskyttelsesniveau, og forudsat at de nationale bestemmelser, der vedtages til gennemførelse af direktivets øvrige bestemmelser, overholdes.

2. Vurderingen af, om beskyttelsesniveauet i et tredjeland er tilstrækkeligt, sker på grundlag af samtlige de forhold, der har indflydelse på en videregivelse eller en type videregivelse af oplysninger; til grund for vurderin-

gen lægges navnlig oplysningernes art, den eller de påtænkte behandlingsformål og varighed, oprindelseslandet og det endelige bestemmelsesland, de retsregler — almindelige regler eller sektorregler — der er i kraft i det pågældende tredjeland, samt de regler for god forretningsskik og de sikkerhedsforanstaltninger, der gælder i landet.

3. Medlemsstaterne og Kommissionen underretter gensidigt hinanden, hvis de mener, at et tredjeland ikke sikrer et tilstrækkeligt beskyttelsesniveau i overensstemmelse med stk. 2.

4. Konstaterer Kommissionen efter proceduren i artikel 31, stk. 2, at et tredjeland ikke sikrer et tilstrækkeligt beskyttelsesniveau i overensstemmelse med denne artikels stk. 2, træffer medlemsstaterne de foranstaltninger, der er nødvendige for at hindre enhver videregivelse af oplysninger af samme art til det pågældende tredjeland.

5. Kommissionen indleder på det rette tidspunkt forhandlinger med henblik på at afhjælpe den situation, der opstår som følge af en konstatering efter stk. 4.

6. Kommissionen kan efter proceduren i artikel 31, stk. 2, fastslå, at et tredjeland sikrer et tilstrækkeligt beskyttelsesniveau i overensstemmelse med denne artikels stk. 2, på grundlag af dets nationale lovgivning eller dets internationale forpligtelser med henblik på at beskytte privatlivet og personers grundlæggende rettigheder og frihedsrettigheder, herunder de forpligtelser, der er indgået efter de i stk. 5 nævnte forhandlinger.

Medlemsstaterne træffer de foranstaltninger, der er nødvendige for at efterkomme Kommissionens afgørelse.

Artikel 26

Undtagelser

1. Som undtagelse fra bestemmelserne i artikel 25, fastsætter medlemsstaterne, medmindre andet er bestemt i deres nationale lovgivning, at videregivelse eller en type videregivelse af personoplysninger til et tredjeland, der ikke sikrer et tilstrækkeligt beskyttelsesniveau i overensstemmelse med artikel 25, stk. 2, kan finde sted, hvis

- a) der ikke hersker tvivl om, at den registrerede har givet sit samtykke, eller
- b) videregivelsen er nødvendig af hensyn til opfyldelsen af en kontrakt mellem den registrerede og den registransvarlige eller af hensyn til gennemførelse af foran-

staltninger, der træffes på den registreredes anmodning forud for indgåelse af en sådan kontrakt, eller

- c) videregivelsen er nødvendig af hensyn til indgåelsen eller udførelsen af en kontrakt, der i den registreredes interesse er indgået mellem den registransvarlige og tredjemand, eller
- d) videregivelsen er nødvendig eller følger af lov eller bestemmelser fastsat med hjemmel i lov for at beskytte en vigtig samfundsinteresse eller for, at et retskrav kan fastlægges, gøres gældende eller forsvares, eller
- e) videregivelsen er nødvendig for at beskytte den registreredes vitale interesser, eller
- f) videregivelsen finder sted fra et offentligt register, der ifølge love eller administrative bestemmelser er beregnet til at informere offentligheden, og som er tilgængeligt for offentligheden generelt eller for personer, der kan godtgøre at have en legitim interesse heri, i det omfang de ved lov fastsatte betingelser for offentlig tilgængelighed er opfyldt i det specifikke tilfælde.

2. Med forbehold af stk. 1, kan en medlemsstat give tilladelse til videregivelse eller en type videregivelse af personoplysninger til et tredjeland, der ikke sikrer et tilstrækkeligt beskyttelsesniveau i overensstemmelse med artikel 25, stk. 2, hvis den registransvarlige yder tilstrækkelige garantier for beskyttelse af privatlivets fred, personers grundlæggende rettigheder og frihedsrettigheder samt for udøvelsen af de dertil knyttede rettigheder; sadanne garantier kan især fremgå af passende kontraktbestemmelser.

3. Den pågældende medlemsstat underretter Kommissionen og de øvrige medlemsstater om de tilladelser, den giver i henhold til stk. 2.

Rejser der indsigelse herimod fra en anden medlemsstat eller Kommissionen, og er denne berettiget ud fra hensynet til beskyttelse af privatlivets fred eller personers grundlæggende rettigheder og frihedsrettigheder, vedtager Kommissionen passende foranstaltninger efter proceduren i artikel 31, stk. 2.

Medlemsstaterne træffer de foranstaltninger, der er nødvendige for at efterkomme Kommissionens afgørelse.

4. Fastslår Kommissionen efter proceduren i artikel 31, stk. 2, at visse standardkontraktbestemmelser frembyder tilstrækkelige garantier i henhold til stk. 2, træffer medlemsstaterne de foranstaltninger, der er nødvendige for at efterkomme Kommissionens afgørelse.

KAPITEL V

ADFÆRDSKODEKSER

Artikel 27

1. Medlemsstaterne og Kommissionen tilskynder til udarbejdelsen af adfærdskodekser, der afhængigt af de særlige forhold i de forskellige sektorer skal bidrage til en korrekt anvendelse af de nationale bestemmelser, medlemsstaterne vedtager til gennemførelse af dette direktiv.

2. Medlemsstaterne fastsætter bestemmelser om, at de brancheforeninger eller andre organer, som repræsenterer andre kategorier af registeransvarlige, som har udarbejdet udkast til nationale adfærdskodekser, eller som agter at ændre eller forlænge gældende nationale kodekser, skal kunne forelægge dem for den nationale myndighed til udtalelse.

Medlemsstaterne fastsætter bestemmelser om, at denne myndighed bl. a. skal kontrollere, at de udkast, den får forelagt, er i overensstemmelse med de nationale bestemmelser, der vedtages til gennemførelse af dette direktiv. Hvis myndigheden finder det hensigtsmæssigt, kan den indhente bemærkninger fra de registrerede eller disses repræsentanter.

3. Udkast til EF-kodeks og forslag til ændring eller forlængelse af eksisterende EF-kodekser kan forelægges den i artikel 29 omhandlede gruppe. Denne udtaler sig bl. a. om, hvorvidt de udkast, den har fået forelagt, er i overensstemmelse med de nationale bestemmelser til gennemførelse af dette direktiv. Hvis den finder det nødvendigt, indhenter den bemærkninger fra de registrerede eller disses repræsentanter. Kommissionen kan tilse, at de kodekser, som gruppen har godkendt, offentliggøres på passende vis.

KAPITEL VI

TILSYNSMYNDIGHED SAMT GRUPPE TIL BESKYTTELSE AF PERSONER I FORBINDELSE MED BEHANDLING AF PERSONOPLYSNINGER

Artikel 28

Tilsynsmyndighed

og til at indsamle alle oplysninger, der er nødvendige for at varetage dens tilsynsopgaver

1. Hver medlemsstat drager omsorg for, at der udpeges en eller flere offentlige myndigheder, der har til opgave på dens område at påse overholdelsen af de bestemmelser, medlemsstaten vedtager til gennemførelse af dette direktiv.

Disse myndigheder udøver i fuld uafhængighed de funktioner, der tillægges dem.

2. Hver medlemsstat drager omsorg for, at tilsynsmyndighederne høres ved udarbejdelsen af administrative foranstaltninger eller retsfor skrifter om beskyttelse af personers rettigheder og frihedsrettigheder i forbindelse med behandling af personoplysninger.

3. Hver tilsynsmyndighed skal bl. a. kunne:

— iværksætte undersøgelser og bl. a. have adgang til de oplysninger, der gøres til genstand for en behandling,

— gribe effektivt ind ved f. eks. at afgive udtalelser forud for iværksættelsen af handlingerne i henhold til artikel 20 og sikre en passende offentliggørelse af disse udtalelser, at beordre oplysninger blokeret, slettet eller tilintetgjort, midlertidigt eller definitivt at forbyde en behandling, at udstede en advarsel til den registeransvarlige eller påtale en overtrædelse over for den registeransvarlige eller ved at høre parlamenter eller andre nationale politiske institutioner

— indbringe overtrædelser af de nationale bestemmelser, som vedtages til gennemførelse af dette direktiv, for retsinstanser eller gøre retsinstanser opmærksom på disse overtrædelser.

Afgørelser truffet af tilsynsmyndigheden, som går en involveret part imod, kan indbringes for en retsinstans.

4. Enhver kan, eventuelt repræsenteret ved en sammenlutning, til tilsynsmyndigheden indgive en anmodning om beskyttelse af sine rettigheder og frihedsrettigheder i forbindelse med behandling af personoplysninger. Den pågældende underrettes om, hvorledes sagen følges op.

Enhver kan til tilsynsmyndigheden især indgive en anmodning om at få kontrolleret en behandlings lovlighed, når de nationale bestemmelser, der er truffet i henhold til artikel 13 i dette direktiv, finder anvendelse. Den pågældende underrettes i alle tilfælde om, at der er blevet foretaget en kontrol.

5. Hver tilsynsmyndighed udarbejder med regelmæssige mellemrum en rapport om sin virksomhed. Denne rapport offentliggøres.

6. Den enkelte tilsynsmyndighed er, uanset hvilken national lov der måtte gælde for den pågældende behandling, kompetent til på sin medlemsstats område at udøve de beføjelser, der tillægges den i overensstemmelse med stk. 3 i denne artikel. Myndigheden kan blive anmodet om at udøve sine beføjelser af en myndighed i en anden medlemsstat.

Tilsynsmyndighederne samarbejder med hinanden i det omfang, det er nødvendigt for at opfylde deres pligter, navnlig ved at udveksle alle nyttige oplysninger.

7. Medlemsstaterne fastsætter bestemmelser i deres lovgivning om, at tilsynsmyndighedernes medlemmer og ansatte også efter deres aktiviteterets ophør har tavshedspligt for så vidt angår de fortrolige oplysninger, de har adgang til.

Artikel 29

Gruppe vedrørende beskyttelse af personer i forbindelse med behandling af personoplysninger

1. Der nedsættes en gruppe vedrørende beskyttelse af personer i forbindelse med behandling af personoplysninger, i det følgende benævnt »gruppen«.

Denne gruppe er rådgivende og uafhængig.

2. Gruppen består af en repræsentant for den eller de tilsynsmyndigheder, hver medlemsstat har udpeget, og af en repræsentant for den eller de myndigheder, der er oprettet for fællesskabsinstitutionerne og -organerne, samt af en repræsentant for Kommissionen.

Hvert medlem af gruppen udpeges af den institution eller den eller de myndigheder, det repræsenterer. Når en medlemsstat har udpeget flere tilsynsmyndigheder, udnævner disse en fælles repræsentant. Det samme gælder de myndigheder, der er oprettet for fællesskabsinstitutionerne og -organerne.

3. Gruppen træffer sine afgørelser med simpelt flertal blandt repræsentanterne for tilsynsmyndighederne.

4. Gruppen vælger selv sin formand. Formandens mandat gælder for en periode af to år. Mandatet kan fornyes.

5. Gruppens sekretariatsopgaver varetages af Kommissionen.

6. Gruppen fastsætter selv sin forretningsorden.

7. Gruppen behandler de spørgsmål, der sættes på dagsordenen af dens formand, enten på dennes initiativ, efter anmodning fra en repræsentant for tilsynsmyndighederne eller efter anmodning fra Kommissionen.

Artikel 30

1. Gruppen har til opgave:

- at undersøge ethvert spørgsmål vedrørende anvendelse af de nationale bestemmelser, der vedtages til gennemførelse af dette direktiv, med henblik på at bidrage til en ensartet anvendelse heraf
- at give Kommissionen en udtalelse om beskyttelsesniveauet i Fællesskabet og i tredjelande
- at rådgive Kommissionen om ethvert udkast til ændring af dette direktiv og om, hvilke supplerende eller specifikke foranstaltninger der bør træffes for at sikre fysiske personers rettigheder og frihedsrettigheder for så vidt angår behandling af personoplysninger, samt om ethvert andet udkast til fællesskabsforanstaltninger, der har indvirkning på sådanne rettigheder og frihedsrettigheder
- at afgive udtalelse om de adfærdskodekser, der udarbejdes på fællesskabsplan.

2. Konstaterer gruppen forskelle mellem medlemsstaternes lovgivning eller praksis, der kan være til fare for en ensartet beskyttelse af personer i forbindelse med behandling af personoplysninger inden for Fællesskabet, underretter den Kommissionen herom.

3. Gruppen kan på eget initiativ fremsætte henstillinger om ethvert spørgsmål vedrørende beskyttelsen af personer i forbindelse med behandling af personoplysninger inden for Fællesskabet.

4. Gruppens udtalelser og henstillinger forelægges for Kommissionen og for det i artikel 31 omhandlede udvalg.

5. Kommissionen underretter gruppen om, hvorledes den har taget hensyn til dens udtalelser og henstillinger. Kommissionen udarbejder med henblik herpå en beret-

ning, som også forelægges for Europa-Parlamentet og Rådet. Denne beretning offentliggøres.

6. Gruppen udarbejder en årsberetning om situationen vedrørende beskyttelsen af fysiske personer i forbindelse

med behandling af personoplysninger inden for Fællesskabet og i tredjelande; den forelægger beretningen for Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen. Beretningen offentliggøres.

KAPITEL VII

EF-GENNEMFØRELSESFORANSTALTNINGER

Artikel 31

Udvalget

1. Kommissionen består af et udvalg, der består af repræsentanter for medlemsstaternes regeringer, og som har Kommissionens repræsentant som formand.

2. Kommissionens repræsentant forelægger udvalget et udkast til de foranstaltninger, der skal træffes. Udvalget afgiver en udtalelse om dette udkast inden for en frist, som formanden kan fastsætte under hensyn til, hvor meget det pågældende spørgsmål haster.

Udtalelsen afgives med det flertal, som er fastsat i traktatens artikel 148, stk. 2. Ved afstemninger i udvalget tildeles medlemsstaternes stemmer den vægt, som er fastsat i nævnte artikel. Formanden deltager ikke i afstemningen.

Kommissionen vedtager foranstaltninger, der straks finder anvendelse. Hvis de ikke er i overensstemmelse med den afgivne udtalelse, underrettes Rådet dog straks af Kommissionen om disse foranstaltninger. I så fald gælder følgende:

- Kommissionen udsætter gennemførelsen af de foranstaltninger, den har truffet afgørelse om, i et tidsrum på tre måneder regnet fra datoen for underretningen
- Rådet kan med kvalificeret flertal træffe en anden afgørelse inden for det tidsrum, der er nævnt i ovenstående led.

AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

Artikel 32

1. Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv senest tre år efter dets vedtagelse.

Når medlemsstaterne vedtager disse love og administrative bestemmelser, skal de indeholde en henvisning til dette direktiv, eller de skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for denne henvisning fastsættes af medlemsstaterne.

2. Medlemsstaterne påser, at behandlinger, der allerede er iværksat på ikrafttrædelsesdatoen for de nationale bestemmelser, der vedtages til gennemførelse af dette direktiv, bringes i overensstemmelse med disse

bestemmelser senest tre år efter denne dato. Som en undtagelse fra foregående afsnit kan medlemsstaterne fastsætte, at behandlingen af oplysninger, som allerede findes i manuelle registre, der føres på ikrafttrædelsesdatoen for de nationale bestemmelser, der vedtages til gennemførelse af dette direktiv, senest tolv år efter vedtagelsen af direktivet skal bringes i overensstemmelse med direktivets artikel 6, 7 og 8. Medlemsstaterne indrømmer dog den registrerede ret til efter anmodning og navnlig i forbindelse med udøvelse af retten til indsigt at få berigtiget, slettet eller blokeret oplysninger, der er ufuldstændige eller urigtige, eller som opbevares på en måde, der er uforenelig med de legitime formål, som den registeransvarlige forfølger.

3. Som en undtagelse fra stk. 2 kan medlemsstaterne, hvis der gives passende garantier, fastsætte, at oplysninger, der kun opbevares med henblik på historisk

forskning, ikke skal bringes i overensstemmelse med artikel 6, 7 og 8 i dette direktiv.

4. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksten til de nationale retsfor skrifter, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv.

Artikel 33

Kommissionen forelægger med jævne mellemrum, første gang senest tre år efter det i artikel 32, stk. 1, nævnte tidspunkt, Europa-Parlamentet og Rådet en beretning om anvendelsen af dette direktiv, eventuelt ledsaget af passende ændringsforslag. Beretningen offentliggøres.

Kommissionen undersøger navnlig direktivets anvendelse på behandling af lyd og billeddata om fysiske personer og

forelægger passende forslag, der måtte være nødvendige i betragtning af udviklingen inden for informationsteknologien og informationssamfundet.

Artikel 34

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Luxembourg, den 24. oktober 1995.

For Europa-Parlamentet

K. HÄNSCH

Formand

For Rådet

L. ATIENZA SERNA

Formand

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDETS DIREKTIV 95/47/EF

af 24. oktober 1995

om standarder for transmission af tv-signaler

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 57, stk. 2, artikel 66 og 100 A,

under henvisning til forslag fra Kommissionen ⁽¹⁾,

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽²⁾,

i henhold til fremgangsmåden i traktatens artikel 189 B ⁽³⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

Fællesskabet har i Rådets afgørelse 89/337/EØF ⁽⁴⁾ og Rådets afgørelse 89/630/EØF ⁽⁵⁾ anerkendt, at avancerede tv-tjenester og højopløsningstv-tjenester (HDTV) har strategisk betydning for den europæiske forbrugerelektronik-industri og for den europæiske tv- og filmindustri, og fastlagt den grundlæggende strategi for indførelsen af avancerede tv-tjenester og HDTV-tjenester i Europa;

de målsætninger, der er lagt for indførelsen af HDTV i Europa, udgør en integrerende del af Fællesskabets politik på det audiovisuelle område, og i denne forbindelse spiller direktiv 89/552/EØF af 3. oktober 1989 om samordning af visse love og administrative bestemmelser i medlemsstaterne vedrørende udøvelse af tv-radiospredning ⁽⁶⁾, også en væsentlig rolle; med henblik på udviklingen af Europas audiovisuelle kapacitet må der tages hensyn til andre målsætninger i nævnte politik, herunder målsætninger af strukturel art, såsom udvikling af produktionen i lande og regioner med en mere begrænset audiovisuel kapacitet;

i Rådets direktiv 92/38/EØF af 11. maj 1992 om standarder for satellittransmission af tv-signaler ⁽⁷⁾ er der fastlagt bestemmelser for, hvilke standarder der skal anvendes ved avanceret tv-transmission; således skal den europæiske standard for satellit- og kabeltransmission HD-MAC ⁽⁸⁾ anvendes for HDTV, der kun er delvis digitalt, mens D2-MAC ⁽⁹⁾ -standarden skal anvendes for anden delvis digital satellit- og kabeltransmission i bredskærmsformatet 16:9;

formålet med Rådets afgørelse 93/424/EØF af 22. juli 1993 om en handlingsplan for indførelse af avancerede tv-tjenester i Europa ⁽¹⁰⁾ er at fremme indførelsen af bredskærmsformatet 16:9 (625 eller 1 250 linjer), uanset hvilken europæisk tv-standard der anvendes, og uanset hvorledes transmissionen fremføres (jord-, satellit- eller kabelbaseret fremføring);

i henhold til artikel 7 i Rådets direktiv 92/38/EØF skulle Kommissionen forelægge en rapport om, hvilke virkninger direktivet har haft, hvordan markedet har udviklet sig, navnlig markedsindtrængningen målt med objektive kriterier, og hvorledes EF-midlerne er blevet anvendt, og Kommissionen skulle om nødvendigt forelægge Rådet forslag om, hvorledes direktivet kunne tilpasses udviklingen;

for at virkeliggøre de EF-målsætninger, der er fastlagt i ovennævnte afgørelser, og for at bidrage til, at det indre marked, jf. traktatens artikel 7 A, kan fungere korrekt med hensyn til tv-transmission, er det nødvendigt, at der fastlægges et ensartet format for bredskærmstransmission;

på verdensplan har Den Internationale Telekommunikationsunion (ITU) ⁽¹¹⁾ fastlagt, at bredskærmsformatet 16:9 skal anvendes til HDTV; det er ønskeligt og muligt at etablere et marked for avanceret tv-transmission og udstyr med samme 16:9 bredskærmsformat;

ved bredskærms-tv-transmission skal der i dette direktiv som minimumskrav anvendes et transmissionssystem, der leverer tilstrækkelig information til, at en dediceret modtager kan vise et billede, som fylder hele skærmen, med fuld vertikal opløsning; en tv-transmission i 4:3-format, hvor billedet vises i »letter-box«-format (brevsprækkefor-

⁽¹⁾ EFT nr. C 341 af 18. 12. 1993, s. 18 og EFT nr. C 321 af 18. 11. 1994, s. 4.

⁽²⁾ EFT nr. C 148 af 30. 5. 1994, s. 1.

⁽³⁾ Europa-Parlamentets udtalelse afgivet den 19. april 1994 (EFT nr. C 128 af 9. 5. 1994, s. 54), Rådets fælles holdning af 22. december 1994 (EFT nr. C 384 af 31. 12. 1994, s. 36) og Europa-Parlamentets afgørelse af 13. juni 1995 (EFT nr. C 166 af 3. 7. 1995).

⁽⁴⁾ EFT nr. L 142 af 25. 5. 1989, s. 1.

⁽⁵⁾ EFT nr. L 363 af 13. 12. 1989, s. 30.

⁽⁶⁾ EFT nr. L 298 af 17. 10. 1989, s. 23.

⁽⁷⁾ EFT nr. L 137 af 20. 5. 1992, s. 17.

⁽⁸⁾ ETSI-standard: prETS 300 352.

⁽⁹⁾ ETSI-standard: prETS 300 250.

⁽¹⁰⁾ EFT nr. L 196 af 5. 8. 1993, s. 48.

⁽¹¹⁾ Billedspecifikationerne, herunder skærmformatet 16:9, er fastlagt i ITU-R rekommandation 709.

mat) opfylder ikke ovennævnte minimumskriterium og betragtes ikke som bredskærms-tv-transmission i dette direktiv;

fremføring af udsendelser til seerne sker i dag via kabel-, satellit- eller jordbaserede systemer; det er vigtigt at sørge for, at flest mulige seere får adgang til avanceret bredskærmstransmission;

kabel-tv-anlæg og disses tekniske muligheder som defineret af medlemsstaterne er et vigtigt element i mange medlemsstaters tv-infrastruktur og vil være af afgørende betydning for de avancerede tv-tjenesters fremtid;

fællesantenneanlæg som defineret af medlemsstaterne er ikke omfattet af dette direktiv;

en nødvendig forudsætning for at skabe et marked med fri konkurrence er, at der fastlægges ensartede standarder for digital transmission af tv-signaler, dvs. for savel kabel-, satellit- som jordbaseret transmission; dette må nås bedst ved, at opgaven overdrages til en anerkendt europæisk standardiseringsorganisation, idet der i de tilfælde, hvor det er relevant, tages hensyn til resultaterne af den igangværende forhandlingsproces mellem aktørerne på markedet med henblik på at opnå en konsensus;

sådanne standarder bør fastlægges i god tid, inden digital-tv-tjenester bringes på markedet;

adgangsstyring spiller en stor rolle for forbrugere og leverandører af betalings-tv og for de personer, som har ophavsretten til programmerne;

der er blevet afholdt et omfattende samråd med de relevante økonomiske aktører på det europæiske marked, og dette samråd er mundet ud i en række aftaler om, hvordan visse aspekter vedrørende adgangsstyringssystemer til digital-tv skal gribes an;

operatører af adgangsstyringstjenester skal være berettiget til et afkast på deres investeringer og på levering af tjenesteydelser til sendere, således at de tilskyndes til at fortsætte deres investeringer;

det skal sikres ved lov, at den fælles europæiske krypterings-algoritme medtages i relevant forbrugerudstyr i Fællesskabet, for at sikre, at leverandører af betalings-tv i princippet kan sælge deres programmer til forbrugere af digitalt betalings-tv i hele Fællesskabet;

det er formålstjenligt, at der kan indgås aftaler om at ændre adgangsstyringssystemer forinden et program fordeles i et kabel-tv-anlæg, og om, at fabrikanter kan fremstille adgangsstyringssystemer under licens;

inden for den europæiske audiovisuelle digitale sfære vil problemerne med piratvirksomhed vokse med negative følger for operatører og programleverandører, og det bliver mere og mere nødvendigt på europæisk plan at gennemføre en effektiv og skærpet lovgivning til bekæmpelse af piratvirksomhed;

udviklingen i teknologien og i efterspørgslen gør det formålstjenligt at ophæve direktiv 92/38/EØF og at udstede et nyt direktiv;

udviklingen inden for den avancerede tv-teknologi sker meget hurtigt, og det er derfor nødvendigt, at medlemsstaterne enes om en fælles strategi til styring af denne udvikling; hvis de hver for sig iværksætter forskellige foranstaltninger, vil det kunne føre til en uønsket opsplitning af markedet for varer og tjenesteydelser og til overlappning; det er følgelig mere formålstjenligt at gennemføre sådanne foranstaltninger;

i formandskabets konklusioner fra G7-konferencen om informationssamfundet, der blev afholdt i Bruxelles den 25. og 26. februar 1995, understreges navnlig nødvendigheden af et retsgrundlag, der sikrer åben adgang til nettene og overholdelse af konkurrencereglerne —

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

Artikel 1

Medlemsstaterne træffer passende foranstaltninger for at fremme en hurtig indførelse af avanceret tv-transmission, herunder bredskærms-tv-transmission, højopløsnings-tv og tv-transmission baseret på 100 % digitale transmissionssystemer.

Medlemsstaterne sørger for at lette overførslen af allerede eksisterende tv-transmission i bredskærmsformat på digitale net, der er åbne for offentligheden, navnlig i overensstemmelse med direktiv 92/38/EØF og afgørelse 93/424/EØF, for således at beskytte operatører og seere, som har investeret i produktion eller modtagelse af sådan transmission.

Artikel 2

For al kabel-, satellit- eller jordbaseret tv-transmission til seere i Fællesskabet gælder følgende:

- a) hvis transmissionen er i bredskærmsformat og baseret på 625 linjer og ikke er 100 % digital, anvendes D2-MAC-transmissionssystemet i skærmformat 16:9 eller et transmissionssystem i skærmformat 16:9, som er fuldt ud kompatibelt med PAL eller SECAM.

Tv-transmission i bredskærmsformat består af programmer, der produceres og redigeres med henblik på at blive vist i bredskærmsformat.

Format 16:9 er referenceformatet for tv-transmission i bredskærmsformat

- b) hvis transmissionen er med høj opløsning og ikke 100 % digital, anvendes HD-MAC-transmissionssystemet
- c) hvis transmissionen er 100 % digital, anvendes et transmissionssystem, som bygger på standarder udarbejdet af en anerkendt europæisk standardiseringsorganisation. I denne forbindelse omfatter et transmissionssystem følgende elementer: behandling af programsignaler (kildekodning af lydsignaler, kildekodning af videosignaler, multipleksing af signaler) og tilpasning til transmissionsmedier (kanalkodning, modulation og eventuelt energidispersion).

100 % digitale net, som er åbne for offentligheden til distribution af tv-transmissioner, skal være i stand til at transmittere i bredskærmsformat.

Artikel 3

Alle tv-apparater med indbygget skærm, der markedsføres med henblik på salg eller leje i Fællesskabet, og hvis skærm-billede målt diagonalt er større end 42 cm, skal være udstyret med mindst ét stik baseret på en åben grænseflade (som bygger på standarder udarbejdet af en anerkendt europæisk standardiseringsorganisation), således at det er enkelt at tilslutte periferiudstyr, navnlig supplerende dekoderudstyr og digitale modtagere.

Artikel 4

I forbindelse med adgangsstyring for digitale betalings-tv-tjenester, som udsendes til seere i Fællesskabet, gælder følgende bestemmelser, uanset transmissionsform:

- a) alt forbrugerudstyr, som i Fællesskabet sælges, udlejes eller på anden måde stilles til rådighed og anvendes til dekryptering af digitale tv-signaler, skal kunne:
- dekryptere signaler baseret på den fælles europæiske krypteringsalgoritme, der administreres af en anerkendt europæisk standardiseringsorganisation

— gengive signaler, der transmitteres ukodet, forudsat at lejeren overholder den gældende lejeaftale, hvis der er tale om lejet udstyr

- b) adgangsstyringssystemer, som anvendes på Fællesskabets marked, skal teknisk give mulighed for omkostningseffektivt at foretage adgangsstyringen ved kabel-tv-anlæggets hovedstation, så kabel-tv-operatører på lokalt eller regionalt plan har fuld kontrol over de tjenester, som anvender sådanne adgangsstyringssystemer

- c) medlemsstaterne træffer alle foranstaltninger for, at operatører af adgangsstyringstjenester, der producerer og markedsfører adgang til digital-tv-transmission, uanset transmissionsform

— på ensartede, rimelige og ikke-diskriminerende vilkår tilbyder alle sendere tekniske tjenesteydelser, der gør det muligt for seere, der har fået en dekoder leveret fra operatørerne, at modtage sendernes digital-tv-transmissioner, og at disse operatører overholder Fællesskabets konkurrencelovgivning, navnlig i de tilfælde, hvor de har en dominerende stilling

— fører separate regnskaber for deres aktiviteter som operatører af adgangsstyring.

Senderne offentliggør en prisliste til brug for seere med angivelse af, om der leveres supplerende udstyr eller ej.

En digital tv-tjeneste falder kun ind under disse bestemmelser, hvis den påtænkte tjeneste er i overensstemmelse med gældende fællesskabslovgivning

- d) når indehavere af den industrielle ejendomsret til adgangsstyringssystemer og -produkter giver licens til fabrikanter af forbrugsudstyr, skal det ske på rimelige og ikke-diskriminerende vilkår. Når der gives licens, hvor der skal tages hensyn til tekniske og handelsmæssige faktorer, kan rettighedshaverne ikke opstille betingelser, der forbyder eller på anden måde forhindrer, at selve produktet udstyres med

— enten en standardiseret grænseflade, der giver mulighed for forbindelse med flere andre adgangsstyringssystemer end det foreliggende

— eller særligt udstyr til et andet adgangsstyringssystem, forudsat at licensmodtageren opfylder de

relevante rimelige bestemmelser, som for dennes vedkommende garanterer sikkerheden for de transaktioner, der udføres af leverandørerne af adgangsstyring.

Tv-apparater med integreret digital dekoder skal have mulighed for tilslutning af mindst en standardiseret kontakt, der gør det muligt at tilslutte adgangstyringsudstyr og andre elementer i et digital-tv-system til den digitale dekoder

- e) uden at det berører de foranstaltninger, som Kommissionen eller en medlemsstat måtte træffe på grundlag af traktaten, sikrer medlemsstaterne, at alle parter, der har en tvist vedrørende anvendelsen af bestemmelserne i denne artikel, har lettilgængelig og principielt billig adgang til passende konfliktløsningsprocedurer med henblik på at løse sådanne tvister på en retfærdig, hurtig og gennemskuelig måde.

Denne procedure udelukker ikke, at en af parterne kan anlægge erstatningssøgsmål. Hvis Kommissionen opfordres til at afgive udtalelse om gennemførelse af traktaten, skal den afgive en sådan udtalelse hurtigst muligt.

Artikel 5

Alle bredskærms-tv-transmissioner i 16:9 format, der falder ind under artikel 2, og som medtages og videreføres i kabel-tv-systemer, skal mindst videreføres i 16:9 bredskærmsformat.

Artikel 6

Inden den 1. juli 1997 — og derefter hvert andet år — tager Kommissionen gennemførelsesbetingelserne for dette direktiv og markedsudviklingen for digital-tv-tjenester over hele Den Europæiske Union op til vurdering og forelægger en beretning herom for Europa-Parlamentet, Rådet og Det Økonomiske og Sociale Udvalg. Denne beretning skal omhandle markedsudviklingen, navnlig den teknologiske udvikling inden for digital teknologi og digitale tjenester, samt den tekniske og handelsmæssige udvikling på markedet for adgangsstyring i forbindelse med digital-tv-tjenester.

Kommissionen fremsætter om fornødent forslag til Rådet om, hvorledes direktivet kan tilpasses udviklingen.

Artikel 7

Direktiv 92/38/EØF ophæves med virkning fra ni måneder efter datoen for nærværende direktivs ikrafttræden.

Artikel 8

1. Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv inden for en frist på ni måneder fra dets ikrafttræden. De underretter straks Kommissionen herom.

Når medlemsstaterne vedtager disse love og administrative bestemmelser, skal de indeholde en henvisning til dette direktiv, eller de skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for denne henvisning fastsættes af medlemsstaterne.

2. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksten til de nationale retsfor skrifter, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv.

Artikel 9

Dette direktiv træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Artikel 10

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Luxembourg, den 24. oktober 1995.

På Europa-Parlamentets vegne

K. HÄNSCH

Formand

På Rådets vegne

L. ATIENZA SERNA

Formand